

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΛ'

Τετάρτη 7 Ιουνίου 2017

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 8587, 8616
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 5ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω, το 16ο Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου και το 1ο Δημοτικό Σχολείο Καλυβίων, σελ. 8588, 8590, 8593
3. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Ειδική συνεδρίαση της Βουλής αφιερωμένη στη μνήμη του πρώην Πρωθυπουργού και Επιτίμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, σελ. 8587 - 8596
4. Τήρηση ενός λεπτού σιγής στη μνήμη του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, σελ. 8596
5. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 8597, 8598, 9899, 8600

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Ιουνίου 2017, σελ. 8597

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:
Η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της τροποποιημένης Συμφωνίας για την Ίδρυση της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο», σελ. 8597
2. Συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού:
 - α) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου», σελ. 8597 - 8600
 - β) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ», σελ. 8597 - 8600

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 8587 - 8596

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 8597 - 8616

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 8587
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 8590
ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ Σ. , σελ. 8595
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 8592, 8593
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 8591
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Β. , σελ. 8594, 8595
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 8588
ΤΣΙΠΡΑΣ Α. , σελ. 8587

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 8597, 8598, 8599, 8600
ΠΑΝΤΖΑΣ Γ. , σελ. 8599

Γ. Επί των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού:

ΒΑΡΔΑΛΗΣ Α. , σελ. 8599
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 8600
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 8598
ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Α. , σελ. 8597
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 8598
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 8599
ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 8599, 8600
ΣΑΡΙΔΗΣ Ι. , σελ. 8599

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 8595
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 8600
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 8595

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΖ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΑ'

Τετάρτη 7 Ιουνίου 2017

Αθήνα, σήμερα στις 7 Ιουνίου 2017, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.17', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΒΟΥΤΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 6-6-2017 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΡΚΘ' συνεδριάσεώς του, της Τρίτης 6 Ιουνίου 2017, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολό του σχεδίου νόμου: «Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις διατάξεις της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2376 και άλλες διατάξεις».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής αφιερωμένη στη Μνήμη του πρώην Πρωθυπουργού και επιτίμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Η Βουλή των Ελλήνων, με τη σημερινή ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας, τιμά τη μνήμη του πρώην Πρωθυπουργού και επιτίμου Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Αποχαιρετά έναν από τους μεγάλους πολιτικούς της μεταπολεμικής, αλλά και της μεταπολιτευτικής περιόδου της πολιτικής μας ζωής.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε από τις πρωταγωνιστικές μορφές αυτών των κρίσιμων περιόδων. Πρωτοεξελέγη το 1946, υπήρξε μέλος της Εθνικής Αντιπροσωπείας επί έξι δεκαετίες, ως Βουλευτής, Υπουργός, Αρχηγός κόμματος και Πρωθυπουργός. Παροιμιώδης και κοινά αναγνωρισμένος είναι, τόσο ο ήρεμος χαρακτήρας, εν μέσω ακόμα και σκληρών αντιπαραθέσεων, όσο και ο σεβασμός στην κοινοβουλευτική διαδικασία και βέβαια, η ρητορική του δεινότητα.

Ως πολιτική και κοινοβουλευτική προσωπικότητα, άφησε έντονο το αποτύπωμά του στη δημόσια ζωή, όχι μόνο με την ενεργό παρουσία του σε κρίσιμες περιόδους της χώρας, αλλά και με το απaráμυλλο πάθος, που τον χαρακτήριζε. Βρέθηκε στο επίκεντρο μεγάλων πολιτικών συγκρούσεων, ιδιαίτερα πριν τη δικτατορία, στον χώρο του Κέντρου, με ευθύνες που επιμερίζουν αντίπαλοι και φίλοι, αλλά και ο ίδιος αναγνώρισε στο πλαίσιο αρνητικών φαινομένων της πολιτικής ζωής, που λειτούργησαν ως θερμοκήπιο για την επτάχρονη δικτατορία, της οποίας υπήρξε ενεργητικά, κατά κοινή ομολογία, αντίπαλος.

Ως Πρωθυπουργός, παρά το σύντομο της θητείας του, έδωσε το δικό του ξεχωριστό πολιτικό αφήγημα στη διακυβέρνηση του τόπου, προκαλώντας ισχυρές αντιπαλότητες στο κοινωνικό πεδίο

και την πολιτική ζωή, αλλά αφήνοντας και παρακαταθήκες, που μέχρι σήμερα λειτουργούν ως στοιχεία ταυτότητας για την πολιτική παράταξη, την οποία υπηρέτησε και ως Πρόεδρος μετά τη Μεταπολίτευση.

Η σχέση του με την Αριστερά, θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως μία σχέση αλληλοεκτίμησης και σεβασμού του πολιτικού και ιδεολογικού αντιπάλου μέσα σε δύσκολους καιρούς, που το επίπεδο των σχέσεων δεν θεωρούνταν και δεν καλλιεργούνταν ως αυτονόητο.

Φυσικά, τα έργα και οι ημέρες του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη ανήκουν πλέον στην δικαιοδοσία των ιστορικών, αλλά και των πολιτικών αναλυτών του παρόντος και το μέλλοντος.

Θα ήθελα, τέλος, να κλείσω με μία αναφορά στον οικογενειαρχή Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, που άφησε πίσω του μια τόσο μεγάλη και τόσο δεμένη οικογένεια. Ο πολιτικός κόσμος και η Βουλή τιμούν τη μνήμη του ανδρός και εξέφρασαν και εκφράζουν την εκτίμησή τους προς την οικογένειά του.

Τον λόγο έχει ο κύριος Πρωθυπουργός.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί κοινή ομολογία ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε ένας πολιτικός που άφησε έντονο το προσωπικό του στίγμα στη μεταπολεμική ιστορία της χώρας.

Πρόκειται για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα, που χαρακτηρίστηκε από περιόδους έντονης πολιτικής αναταραχής και αποσταθεροποίησης, από τις προσπάθειες για την εμπέδωση και την εδραίωση της δημοκρατίας μετά την πτώση της χούντας, από τις διαθρωτικές μεταβολές, που επέφερε στα κράτη και τις κοινωνίες ολόκληρου του κόσμου η ταραγμένη περίοδος του τέλους της δεκαετίας του '80, αρχές του '90 με την πτώση του τείχους του Βερολίνου.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ανήκει πλέον στην ιστορία και η ιστορία ακούει προσεκτικά και τους υποστηρικτές και τους επικριτές και καταγράφει, δεν κρίνει. Οι πολιτικοί άλλωστε, κρίνονται από τους πολίτες και μάλιστα, σε τρέχοντα χρόνο, γιατί έτσι επιτάσσει η δημοκρατία.

Θέλω να σημειώσω ωστόσο, ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ανέλαβε πλήρως την ευθύνη όλων των πολιτικών του επιλογών, ακόμα και των πιο δύσκολων και πιο αμφιλεγόμενων επιλογών. Και αυτό είναι κάτι που, ανεξάρτητα από τον τρόπο, με τον οποίο προσεγγίζει κανείς τα γεγονότα, πρέπει να του το αναγνωρίσει.

Για την παράταξη της Αριστεράς, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε πάντοτε ένας πολιτικός αντίπαλος. Οφείλουμε, ωστόσο, να του αναγνωρίσουμε ότι κατά την περίοδο της δικτατορίας δραστηριοποιήθηκε ενεργά για την καταγγελία και τη διεθνή

απομόνωση του καθεστώτος των συνταγματαρχών. Στο πλαίσιο αυτό, αναγνωρίστηκε, ακόμα και από ηγετικά στελέχη της Αριστεράς, ως άνθρωπος απαλλαγμένος από εμφυλιακές φοβίες και προκαταλήψεις, άμεσος, ανοιχτόμυαλος και ανοιχτός στον διάλογο.

Πρόκειται για χαρακτηριστικά, που μπορεί σήμερα να τα θεωρούμε χαρακτηριστικά συνήθη, αλλά ιδιαίτερα τότε, με δεδομένο το πολιτικό κλίμα της εποχής, δεν θεωρούνταν δεδομένα.

Θεωρούμε, επίσης, ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε συνεπής στη στάση αυτή και στα χρόνια που ακολούθησαν τη Μεταπολίτευση. Ως Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, αναγνώρισε την ανάγκη να απαλλαγεί η παράταξή του από κατάλοιπα μισαλλοδοξίας και να αναπροσανατολίσει το κόμμα του ως κόμμα εθνικού ακροατηρίου, πέρα και πάνω από διχαστικές διαχωριστικές γραμμές του παρελθόντος. Ανεξάρτητα από τις όποιες -και υπαρκτές- πολιτικές διαφωνίες, η επιλογή αυτή θα πρέπει να αναγνωριστεί ως μία σημαντική και θετική συνεισφορά στην εδραίωση, στην εμπέδωση της δημοκρατίας στον τόπο μας.

Επίσης, ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σε μια περίοδο μεγάλης πολιτικής όξυνσης, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης επέδειξε αξιοσημείωτη προσήλωση στις αρχές του κοινοβουλευτισμού και ανεξάρτητα από την ένταση της πολιτικής αντιπαράθεσης, κράτησε πάντοτε τον δημόσιο πολιτικό του λόγο στα πλαίσια μιας ήρεμης, συγκροτημένης και αυτοκυριαρχούμενης ρητορικής.

Η ταραγμένη εκείνη περίοδος έκλεισε με την ολιγόμηνη κυβερνητική συνεργασία ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και τον Συνασπισμό, για την οποία επίσης υπάρχουν, και είναι λογικό, διαφορετικές προσεγγίσεις και πολιτικές και ιστορικές. Άλλωστε, και αυτό, κρίθηκε από τον λαό, όπως όλα κρίνονται από τον λαό. Οφείλουμε, όμως, να αποδεχθούμε, ανεξάρτητα από την ιστορική αποτίμηση της επιλογής αυτής, ότι το ευρύτερο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας προϋπέθετε την οριστική υπέρβαση των όποιων εμφυλιοπολεμικών διχαστικών προκαταλήψεων. Και αναγνωρίζουμε στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη ότι δέσμιος τέτοιων προκαταλήψεων δεν υπήρξε ποτέ στον πολιτικό του βίο.

Η Οικουμενική Κυβέρνηση που ακολούθησε την Κυβέρνηση Τζαννετάκη σηματοδότησε, επίσης, τη λήξη μιας μεγάλης περιόδου σφοδρής πολιτικής έντασης και την αποκατάσταση ενός νέου πολιτικού κλίματος, όπου η αντιπαράθεση μπορούσε να γίνεται με πολιτικότερους όρους, χωρίς φυσικά αυτό να σημαίνει και το τέλος της ιστορίας ή των διαχωριστικών γραμμών, με βάση την ιδεολογία και την πολιτική άποψη. όμως, είναι σημαντικό η αντιπαράθεση να διεξάγεται με πολιτικότερους όρους στον τόπο.

Όπως ανέφερα εισαγωγικά, για την παράταξη της Αριστεράς ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης υπήρξε πάντοτε ένας πολιτικός αντίπαλος, αλλά ένας σοβαρός και υπολογίσιμος πολιτικός αντίπαλος, ως βασικός εισηγητής του πολιτικού νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα. Γι' αυτό δεν θα προχωρήσω σε κρίσεις για το κυβερνητικό έργο της περιόδου 1991-1993, καθώς κάτι τέτοιο θα ξέφευγε από το πλαίσιο ενός πολιτικού μνημόσυνου. Υποθέτω άλλωστε, ότι θα έχουμε την ευκαιρία να αναφερθούμε σε αυτά σε μια πιο ανοικτή πολιτική συζήτηση για την πορεία της χώρας από τότε έως τα χρόνια της κρίσης, διότι η ιστορία της Ελλάδας, και ευτυχώς, δεν ξεκινά από την έναρξη της κρίσης.

Σε ό,τι αφορά, όμως, την περίοδο της Πρωθυπουργίας του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, οφείλω να αναγνωρίσω και να του πιστώσω τους χαμηλούς και προσεκτικούς τόνους στο πεδίο της εξωτερικής πολιτικής, σε μία περίοδο μάλιστα, όπου η έξαρση της εθνικιστικής ρητορικής απειλούσε με αποσταθεροποίηση τη γειτονιά μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναμφισβήτητο ο θάνατος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη κλείνει και συμβολικά μία ιστορική περίοδο για τη χώρα μας. Βεβαίως, η πολιτική αντιπαράθεση δεν σταματά ποτέ και έτσι πρέπει να γίνεται. Οι προκλήσεις, που αντιμετωπίζει ο τόπος, καθώς και οι κοινωνικές διεκδικήσεις θα βάζουν διαρκώς νέα ζητήματα στην ημερήσια διάταξη.

Σταθερή άποψή μας είναι ότι τα ζητήματα αυτά θα πρέπει να συζητούνται με την ένταση που τους αναλογεί, αλλά και με τη συμφωνημένη προσήλωση σε ένα ξεκάθαρο δημοκρατικό θε-

σμικό πλαίσιο. Και σε ένα τέτοιο πλαίσιο δεν μπορεί να έχει θέση η μισαλλοδοξία και ο εμφυλιοπολεμικός διχαστικός λόγος, από τον οποίο τρέφεται και δυναμώνει η ακροδεξιά και οι εχθροί της δημοκρατίας.

Θα θυμόμαστε, λοιπόν, τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη ως έναν πολύ ικανό πολιτικό αντίπαλο της Αριστεράς, αλλά ταυτόχρονα, και ως έναν αταλάντευτο υπερασπιστή της δημοκρατίας και του κοινοβουλευτισμού, ως έναν τολμηρό πολιτικό, που δεν δίστασε να αναλάβει πολλά πολιτικά ρίσκα στον πολιτικό του βίο, από την ταραγμένη δεκαετία του 1960, ως την εποχή της μεγάλης πώλησης της δεκαετίας του 1980, ιδίως στα τέλη της δεκαετίας του 1980.

Θα τον θυμόμαστε ως έναν εξαιρετικό κοινοβουλευτικό άντρα και κοινοβουλευτικό ρήτορα, αλλά και κοινοβουλευτικό εν γένει. Θα τον θυμόμαστε ως έναν σημαντικό ηγέτη της παράταξής του, που παρά τη μεγάλη ένταση της εποχής, απέφυγε συστηματικά να υιοθετήσει τη μισαλλοδοξία ως εργαλείο για την προώθηση του πολιτικού του σχεδιασμού. Νομίζω ότι αυτό αποτελεί μία σοβαρή και αξιοσημείωτη παρακαταθήκη, όχι μόνο για την παράταξή του, αλλά για τη δημοκρατία, για το πολιτικό μας σύστημα και για τον πολιτικό πολιτισμό στη χώρα μας.

Με αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, θα ήθελα να συλλυπηθώ για άλλη μια φορά τους οικείους του και να ευχηθώ να θυμόμαστε τον εκλιπόντα και κυρίως την παρακαταθήκη, που αφήνει πίσω του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολούθούν από τα άνω στατικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, πενήντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 5^ο Δημοτικό Σχολείο Αιγάλεω.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα τον γιό του εκλιπόντα, Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύρια Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω κατ' αρχάς να ευχαριστήσω όλους όσοι στάθηκαν δίπλα στην οικογένειά μας τις τελευταίες αυτές ημέρες. Για εμάς ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ήταν πάνω απ' όλα ο πατέρας, ο παππούς και ο προπάππος και δεν είναι ποτέ εύκολο για μια οικογένεια να πενήνησει σε δημόσια θέα.

Έχει μεγάλη σημασία η εκτίμηση των πολιτών στο πρόσωπο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη και η αναγνώριση της αξίας του, από το σύνολο του πολιτικού κόσμου και ιδίως από τους πολιτικούς του αντιπάλους. Επιπροσθέτως, γιατί στη μακρά πολιτική του διαδρομή ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης δεν επιδίωξε τόσο τη δημοφιλία, όσο τον σεβασμό του ελληνικού λαού. Μετά από μια σταδιοδρομία πολλών δεκαετιών το πέτυχε, αφού απόλυτος και δίκαιος κριτής είναι πάντα ο χρόνος.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης δεν έψαχνε τόσο το χειροκρότημα, ήθελε όμως, την αναγνώριση των επιχειρημάτων του. Έχοντας ζήσει ο ίδιος οδυνηρούς διχασμούς, επεδίωκε πάντα τη σύνθεση και έχοντας αντιμετωπίσει έντονα πάθη, αναζητούσε πάντα τη μετριοπάθεια. Απευθυνόταν περισσότερο στη λογική και λιγότερο στο θυμικό. Ήξερε ότι το να κολακεύεις την κοινή γνώμη δεν σημαίνει πως ηγείσαι. Στο νου του, ηγέτης είναι αυτός, που όταν το απαιτούν οι περιστάσεις, μπορεί να πηγαίνει και κόντρα στο ρεύμα, να βλέπει μακριά, να διακρίνει αυτό που είναι ουσιαστικό και κρίσιμο, πίσω και πέρα από τις έριδες και τις αντιπαράθεσεις της στιγμής.

Είναι κάτι που επιχειρήσε πολλές φορές στη διάρκεια της πολυτάραχης πολιτικής του σταδιοδρομίας, επιδεικνύοντας και γενναιότητα και αφοπλιστική συνέπεια στις πρωταρχικές του αξίες,

αξίες που έμειναν αναλλοίωτες. «Ξεκίνησα φιλελεύθερος και τερματίζω φιλελεύθερος», είπε σε μία από τις τελευταίες του συνεντεύξεις. «Δεν συμβιβάστηκα ποτέ μου και δεν κοροϊδεύα ποτέ, γι' αυτό και πιστεύω πως ήρεμα αντιμετωπίζω την κρίση της ιστορίας».

Τα λόγια του αυτά, είναι ίσως ο καθρέφτης της γενναιοδωρης αναγνώρισης, με την οποία τον αποχαιρέτησε η ελληνική κοινωνία. Μια κοινωνία, που στάθηκε ενίοτε σκληρά απέναντι στα λάθη του, αλλά που τον χαιρέτησε με μια ζεστασιά, που αναδύθηκε από τον βυθό της κρίσης, ως αυθόρμητη αναγνώριση της συνεισφοράς λόγων και έργων και τελικά, της διορατικότητάς του, αλλά ταυτόχρονα και ως μια ένδειξη αυτογνωσίας του ελληνικού λαού, που ενισχύθηκε μέσα από την πρόσφατη δοκιμασία του. Μιας κοινωνίας, που τίμησε μια πολιτική διαδρομή, η οποία ξεκίνησε στην αντίσταση κατά της γερμανικής κατοχής και τελείωσε δύο εβδομάδες πριν πεθάνει, όταν έδωσε την τελευταία -αδμοσίευτη ακόμα- συνέντευξή του και στάθηκε ιδιαίτερα στη σημασία, που αποδίδει στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος της αγαπημένης του Κρήτης.

Στην πολιτική του διαδρομή -κύριε Πρόεδρε, έχει σημασία να το πω εδώ σ' αυτή την Αίθουσα- ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης ταυτίστηκε, περισσότερο ίσως από οποιονδήποτε άλλον πολιτικό της γενιάς του, με τη Βουλή των Ελλήνων. Εξελέγη για πρώτη φορά Βουλευτής το 1946, σε ηλικία είκοσι οκτώ ετών. Υπηρέτησε το Κοινοβούλιο μέχρι το 2004. Αναζήτησα από το ιστορικό του αρχείο τα σχετικά στοιχεία. Μίλησε στην Ολομέλεια οχτακόσιες είκοσι τέσσερις φορές και έκανε αναρίθμητες παρεμβάσεις στις κοινοβουλευτικές επιτροπές. Περισσότερη, όμως, σημασία από αυτά που είπε στη Βουλή, έχει η στάση του απέναντι στον θεσμό του κοινοβουλευτισμού.

Τον θυμόμαστε, πιστεύω, όλοι. Ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης ερχόταν πρώτος και έφευγε τελευταίος. Και δεν ήταν λίγες οι φορές που στην έσχατη θητεία του -θα το θυμούνται οι παλαιότεροι συνάδελφοι- όταν είχε πλέον ξεπεράσει το ογδοηκοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, ήταν ο μόνος εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα. Άκουγε πάντα με προσοχή όλους τους ομιλητές και η αναγνώρισή του, την οποία μοίραζε απλόχερα και γενναιοδωρα, γέμιζε ικανοποίηση τον καθένα. Και η συμβουλή του στους νεότερους Βουλευτές ήταν πάρα πολύ απλή: «Να ακούτε όλους τους ομιλητές, να έρχεστε στη Βουλή, όχι μόνο όταν είναι να μιλήσετε, όλο κάτι θα μάθετε ακούγοντας».

Ο ίδιος εξέφραζε συχνά παράπονα για την υποβάθμιση του ρόλου του απλού Βουλευτή και τη χειραγώγηση της νομοθετικής εξουσίας από την εκτελεστική, αλλά ως συνήθως, δεν είχε αυταπάτες. Σε όσους τού εξέφραζαν τη δυσφορία για την υποβάθμιση της ποιότητας των Βουλευτών, ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης πάντα θύμιζε ότι οι Βουλευτές δεν διορίζονται, αλλά εκλέγονται από τον ελληνικό λαό. Γιατί σε μια δημοκρατία, ο λαός δεν είναι ποτέ άμοιρος των ευθυνών του.

Στην καρδιά του, βέβαια, παρέμεινε πάντα Βουλευτής Χανίων. Προσέφερε πολλά στον τόπο του, αλλά δεν πικράθηκε όταν ο τόπος του δεν του ανταπέδιδε πάντα τη δική του αγάπη.

Είχε, όμως, πολλούς και αφοσιωμένους φίλους, φίλους που δεν τον εγκατέλειψαν ποτέ. Ήταν αυτοί που τον εξέλεξαν και πάλι Βουλευτή το 1977, όταν σχεδόν όλοι είχαν προεξοφλήσει το τέλος της πολιτικής του σταδιοδρομίας.

Ομολογουμένως στη δημόσια διαδρομή του ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης πέρασε δια πυρός και σιδήρου. Πολλοί θα είχαν γονατίσει, αλλά ο ίδιος είχε μέσα του ένα ξεχωριστό μέταλλο. Και η ένταξή του στη μεγάλη παράταξη της Νέας Δημοκρατίας του επέτρεψε και πάλι να ανέβει στην κορυφή και να επιτύχει τη μεγάλη σύνθεση της κεντροδεξιάς, αμβλύνοντας προδικτατορικούς διχασμούς.

Οδήγησε την παράταξη της Νέας Δημοκρατίας σε τρεις συνεχόμενες εκλογικές νίκες και στο πρωτοφανές ποσοστό του 47%. Το πέτυχε χωρίς να λαϊκίζει και χωρίς να αναλάβει δεσμεύσεις που ήξερε ότι δεν μπορούσε να τηρήσει, με μια ξεκάθαρη, φιλελεύθερη, κεντρώα, μεταρρυθμιστική ατζέντα.

Αντιμετώπισε μεγάλες δυσκολίες και έναν μεγάλο πολιτικό αντίπαλο. Πολλές δεκαετίες πριν από τα σημερινά «Fake News», υπέστη την πολιτική δυσφήμιση του «αυριανισμού», που πλαστο-

γραφώντας την ιστορία τον εμφάνισε περίπου ως συνεργάτη των ναζί.

Το ένστικτό του ήταν πάντα να αντισταθεί στην όξυνση και όχι να την τροφοδοτήσει. Δεν το κατάφερε πάντα. Και αν δεν το κατάφερε πάντα, ήταν γιατί τα πάθη και η πόλωση εκείνης της εποχής βγήκαν κάποιες φορές με ευθύνη όλων εκτός ελέγχου.

Παρ' όλα αυτά, η κορυφαία κοινοβουλευτική στιγμή του Κωνσταντίνου Μητσotάκη ήταν μία ομιλία ενός λεπτού, τότε που συγκράτησε τα δάκρυά του, επέβαλε τον θεσμικό του ρόλο στην απέραντη προσωπική του οδύνη και απ' αυτό εδώ το έδρανο ζήτησε αυτοσυγκράτηση και τήρηση των κανόνων της δημοκρατίας μετά τη δολοφονία του Παύλου Μπακογιάννη.

Η συμβολή του Κωνσταντίνου Μητσotάκη στην οριστική συμφιλίωση των Ελλήνων, στην άρση των διαχωριστικών γραμμών του εμφυλίου και στο οριστικό τέλος του αντιδεδιού συνδρομού ήταν καθοριστική, αναμφίβολα μαζί με τη συνδρομή των ιστορικών ηγετών της Αριστεράς, του Χαρίλαου Φλωράκη και του Λεωνίδα Κύρκου.

Τον Απρίλιο του 1990 ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης βρέθηκε επικεφαλής μιας κυβερνητικής πλειοψηφίας εκατόν πενήντα ενός Βουλευτών. Προς στιγμήν, σκέφθηκε να πάει σε τέταρτες εκλογές με άλλον εκλογικό νόμο, ώστε να έχει μία άνετη πλειοψηφία. Δεν το έκανε, γιατί πείστηκε ότι δεν αλλάζεις τους κανόνες του πολιτικού παιχνιδιού ανάλογα με την πολιτική συγκυρία. Υπέταξε το κομματικό συμφέρον στην προσήλωσή του στη θεσμική σταθερότητα.

Η κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Μητσotάκη παρέλαβε τη χώρα σε μια εξαιρετικά δύσκολη συγκυρία. Τη δεκαετία του 1980 επελέγη η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των Ελλήνων μέσω αύξησης του δημοσίου χρέους, δηλαδή με ελλείμματα τα οποία χρηματοδοτούσαν καταναλωτικές δαπάνες. Το ασφαλιστικό σύστημα βρέθηκε στα όριά του και ο ασφυκτικός εναγκαλισμός της οικονομίας από το κράτος υπονόμει την ανταγωνιστικότητά της.

Ασφαλώς, δεν είμαι ο πιο αντικειμενικός κριτής να κρίνω το έργο του Κωνσταντίνου Μητσotάκη ως Πρωθυπουργού. Πιστεύω, όμως, ότι τρία σημαντικά επιτεύγματά του δεν μπορούν να αμφισβητηθούν. Πρώτον, η αποκατάσταση της δημοσιονομικής ισορροπίας. Δεύτερον, η προώθηση πολύ τολμηρών μεταρρυθμίσεων. Τρίτον, η βελτίωση της διεθνούς εικόνας της Ελλάδας.

Με μια σφικτή δημοσιονομική πολιτική οδήγησε σε σημαντική μείωση των ελλειμμάτων και στην επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος το 1993 για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια. Ο πληθωρισμός μειώθηκε από το 20% στο 14%, η συναλλαγματική σταθερότητα αποκαταστάθηκε. Και όλα αυτά, προσέξτε, έγιναν, χωρίς να βουιάζει η οικονομία στην ύφεση. Χρήσιμο μάθημα αυτό και για σήμερα.

Στο μέτωπο των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων έγινε μια πραγματική επανάσταση. Για πρώτη φορά είχε εκλεγεί μια κυβέρνηση, η οποία πίστευε στη δύναμη του ιδιωτικού τομέα και στην ανάγκη απελευθέρωσης της παραγωγικής οικονομίας από τα δεσμά του κράτους. Οι αγορές άνοιξαν, το τραπεζικό σύστημα απελευθερώθηκε και στρώθηκε το έδαφος για προσέλκυση σημαντικών ξένων επενδύσεων σε πολλούς τομείς της οικονομίας.

Και βέβαια, οφείλω να θυμίσω ότι όλα τα μεγάλα έργα, τα οποία απολαμβάνουν σήμερα οι Έλληνες πολίτες, από το Μετρό της Αθήνας μέχρι το «Ελευθέριος Βενιζέλος» και από την Εγνατία μέχρι την Αττική Οδό, δρομολογήθηκαν και έχουν και τη σφραγίδα της κυβέρνησης του Κωνσταντίνου Μητσotάκη.

Η μεταρρύθμιση του ασφαλιστικού συστήματος έδωσε στο σύστημα είκοσι χρόνια ζωής και η μείωση της συμμετοχής του κράτους στην οικονομική δραστηριότητα επανακαθόρισε με τρόπο εξαιρετικά τολμηρό για την εποχή του τα όρια της κρατικής παρέμβασης και τη σχέση μεταξύ της δημόσιας και της ιδιωτικής σφαίρας.

Όλα αυτά, βέβαια, θυμόμαστε καλά ότι έγιναν εν μέσω μεγάλων εντάσεων. Η ελληνική κοινωνία δεν ήταν εκείνη την εποχή ακόμα έτοιμη να αποτάξει τα προνόμια του πελατειακού κράτους προς όφελος κάποιου ευρύτερου καλού, το οποίο έμοιαζε για

τους πιο πολλούς πολίτες ως εξαιρετικά αφηρημένο. Το έδαφος, όμως, οργώθηκε και πολλές από τις πολιτικές του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη συνεχίστηκαν, αν και συχνά χωρίς τυμπανοκρουσίες, από επόμενες κυβερνήσεις.

Στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής η Ελλάδα ισορρόπησε σε ένα εξαιρετικά ασταθές γεωπολιτικό περιβάλλον. Αναγνώρισε το Ισραήλ, χωρίς να διαταράξει τις σχέσεις του με τον αραβικό κόσμο. Βελτίωσε σημαντικά τις σχέσεις της χώρας με τις Ηνωμένες Πολιτείες, παίζοντας ταυτόχρονα όμως έναν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της ευρωπαϊκής ενοποίησης με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, την οποία υπέγραψε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης.

Και βέβαια η Ελλάδα υπήρξε παράγων περιφερειακής σταθερότητας σε μια εποχή που τα Βαλκάνια φλεγόνταν.

Και βέβαια ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης συνέβαλε στην προώθηση της ελληνοτουρκικής φιλίας. Πίστευε ακράδαντα ότι είμαστε καταδικασμένοι από τη γεωγραφία μας να λύνουμε τις διαφορές μας με τους γείτονές μας.

Και βέβαια αγωνίστηκε για πολλές δεκαετίες για μια βιώσιμη, για μια δίκαιη λύση του Κυπριακού.

Επέδειξε εθνική αυτοπεποίθηση, αλλά όχι υπεροψία και είχε τη σοφία να γνωρίζει ότι η αποτελεσματική εξωτερική πολιτική δεν ασκείται προς τέρψιν της εγχώριας εκλογικής πελατείας.

Ουδείς γνωρίζει ποια θα ήταν η πορεία της χώρας εάν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είχε κυβερνήσει περισσότερα χρόνια την Ελλάδα. Ο ίδιος είχε απόλυτη επίγνωση ότι η ιστορία δεν γράφεται με «αν».

Για τον ίδιο η ήττα του στις εκλογές του 1993 σήμαινε αυτόματα και το τέρμα του ως Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας. Όταν τον ρώτησα μια φορά γιατί παραιτήθηκε εκείνο το βράδυ, ενώ θα μπορούσε να μείνει στην αρχηγία της Νέας Δημοκρατίας και να διεκδικήσει και πάλι την πρωθυπουργία στις επόμενες εκλογές, μου απάντησε με αφοπλιστική ειλικρίνεια: «Μα γιατί το είχα πει και είχα δεσμευθεί».

Και έτσι, άνοιξε το τελευταίο του κεφάλαιο στην πολιτική του διαδρομή, μη προσβλέποντας πια σε κανένα αξίωμα. Ελεύθερος από το βάρος της καθημερινής πολιτικής διαχείρισης, βρήκε για τον εαυτό του έναν νέο ρόλο.

Δεν διανοήθηκε να ιδιωτεύσει, διότι για τον ίδιο η πολιτική ήταν η ζωή του. Ήξερε, όμως, πότε να δώσει τέλος στην κοινοβουλευτική του διαδρομή. Και στην τελευταία του βουλευτική θητεία οι παρεμβάσεις του για τη συνταγματική αναθεώρηση αποτελούν σημείο αναφοράς για εμάς τους νεότερους Βουλευτές, κυρίως η επιμονή του να δικάζονται οι πολιτικοί ως απλοί πολίτες.

Διότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης δεν θεωρούσε ποτέ ότι τα δημόσια πρόσωπα πρέπει να απολαμβάνουν προνομιακής μεταχείρισης. Άνηκε εξάλλου σε μια γενιά πολιτικών που είχαν χαραγμένη στη συνείδησή τους την αίσθηση της δημόσιας προσφοράς. Και αυτό επέβαλε στον ίδιο να δείχνει με το παράδειγμά του τη στάση υπευθυνότητας, όχι μόνο στη δημόσια αλλά και στην ιδιωτική του ζωή.

Για τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη τα χαρακτηριστικά της ηγεσίας ήταν πάρα πολύ ξεκάθαρα: ψυχραιμία, αποφασιστικότητα, γρήγορη λήψη αποφάσεων, μετριοπάθεια, ρεαλισμός, διορατικότητα, σεβασμός πάντα των πολιτικών αντιπάλων και βέβαια, η γενναιοδωρία να πηγαίνει κόντρα στη δύναμη των πραγμάτων για να υπηρετήσεις τα πιστεύω σου. Όμως είχε και μια έμφυτη ευγένεια που τον έκανε να αποστρέφεται οποιαδήποτε εκδήλωση πολιτικής χυδαιότητας απ' όπου και αν αυτή προερχόταν.

Πολλά χρόνια πριν την κρίση, που ακόμη καταδιώκει τη χώρα, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης προειδοποιούσε για την ανάγκη να τιθαसेύσουμε τα ελλείμματά μας, να μειώσουμε το κράτος, να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητά μας. Για πολλούς, είχε γίνει μονότονα κυνικός, ένας σύγχρονος Τειρεσίας, που μόνο δεινά προέβλεπε για τη χώρα.

Η ελληνική κοινωνία βέβαια ξύπνησε επώδυνα από την ψεύτικη ευδαιμονία που φτιάχνεται με δανεικά κι ελλείμματα. Ο ίδιος δεν ενδιαφερόταν πολύ για το γεγονός ότι οι εξελίξεις τελικά τον δικαίωσαν. Η ματαιοδοξία δεν αποτελούσε στοιχείο του χαρακτήρα του, ούτε επιζητούσε την ιστορική αναγνώριση εν ζωή. Ήξερε ότι μόνο η ασφάλεια του ιστορικού χρόνου θα επιτρέψει

στις μελλοντικές γενιές να κρίνουν αντικειμενικά τη δική του παρακαταθήκη.

Επιτρέψτε μου, όμως, να κλείσω με αυτήν την παρατήρηση. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης δεν ήταν κυνικός. Υπήρξε αθεράπευτα ρομαντικός κι αισιόδοξος. Είχε, όπως έλεγε ο ίδιος, πάντα εμπιστοσύνη στον λαό μας. Τόνιζε τις αδυναμίες του, αλλά τιμούσε τις αρετές του, την ευστροφία, την εργατικότητα, τη φιλοπατρία, το φιλότιμο. Δεν φοβόταν τον Έλληνα στο ευρύτερο περιβάλλον της Ενωμένης Ευρώπης και της παγκοσμιοποίησης. Αρκεί, όπως έλεγε βέβαια πάντα, «να το πάρουμε απόφαση και να προσαρμοστούμε στα νέα δεδομένα». Θύμιζε στους συνομιλητές του ότι όσο γρήγορα χαλάει αυτή η χώρα, άλλο τόσο γρήγορα φτιάχνει. Είχε ζήσει εξάλλου ο ίδιος αρκετούς κύκλους της ιστορίας για να γνωρίζει ότι η Ελλάδα μπορούσε να κάνει τη μετάβαση από την καταστροφή στον θρίαμβο με μεγάλη ταχύτητα.

Προϋπόθεση όμως για τη μεγάλη φυγή προς τα εμπρός ήταν και παραμένει πάντα μία: η αλήθεια, δηλαδή η ατομική και συλλογική αυτογνωσία. Αυτήν υπηρέτησε, όπως την αντιλαμβανόταν ο ίδιος με συνέπεια καθ' όλη τη διάρκεια της πολυκύμαντης ζωής του.

Ο Διονύσιος Σολωμός έγραψε ότι το έθνος πρέπει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθές. Και με την έννοια αυτή, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είναι άξιος που έχει συντροφιά του την αλήθεια και τη γαλανόλευκη σημαία στην τελευταία του κατοικία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούσης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί από το 16^ο Δημοτικό Σχολείο Αμαρουσίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ κ. Φωτεινή Γεννηματά.

ΦΩΤΕΙΝΗ (ΦΩΦΗ) ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ (Πρόεδρος της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα και από το Βήμα της Βουλής να απευθύνω τα θερμότερά μου συλλυπητήρια προσωπικά, αλλά και εκ μέρους του συνόλου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Δημοκρατικής Συμπαράταξης στον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη, στην Ντόρα Μπακογιάννη και φυσικά, στο σύνολο της οικογένειας. Γνωρίζω ότι είναι μια μεγάλη και πολύ δεμένη οικογένεια. Ξέρω πολύ καλά, πόσο μεγάλο είναι το πλήγμα της απώλειας των γονιών σε οποιαδήποτε ηλικία.

Εξαιρετικά δύσκολη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σημερινή συζήτηση, γιατί είναι νωπό το χρώμα που τον σκεπάζει στην αγαπημένη του Κρήτη. Κι αυτό επιβάλλει ιδιαίτερα ειλικρινή σεβασμό και στοιχειώδη ευαισθησία.

Η Βουλή -θέλω να είμαι καθαρή- δεν γράφει η ίδια την ιστορία, ούτε την προσωπική ούτε τη συλλογική. Η Βουλή, όμως, κατέχει και προσφέρει το υλικό για την συγγραφή της ιστορίας. Και σε αυτή τη σημερινή αποτίμηση συμμετέχω κι εγώ με αίσθημα ευθύνης και με πλήρη και βαθιά επίγνωση των όρων που έθεσα από την αρχή.

Κάθε φορά που μια σημαντική προσωπικότητα του δημόσιου βίου φεύγει από τη ζωή, αφήνει ένα ανεξίτηλο σημάδι στο πολιτικό ημερολόγιο του τόπου κι ανοίγει το μεγάλο βιβλίο της ελληνικής πολιτικής ιστορίας για να γραφτούν νέες σελίδες αφηγήσεων, αξιολογήσεων και κριτικής αποτίμησης. Αυτή η αίσθηση είναι πάντοτε ακόμα πιο έντονη όταν ο εκλιπών είχε μακρόχρονη παρουσία στην πολιτική ζωή του τόπου. Και ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ανήκει σε εκείνους τους πολιτικούς που κυριάρχησαν το δεύτερο μισό του 20^{ου} αιώνα, μετά τον πόλεμο, με έργα και πρωτοβουλίες και με έντονο πολιτικό λόγο μέχρι το τέλος σχεδόν της ζωής του.

Μπολιασμένοι από νωρίς με το πάθος για συμμετοχή στα κοινά, δεν έπαψε ποτέ να αναπτύσσει πολυσχιδή πολιτική δράση. Υπήρξε σθεναρός υποστηρικτής της δημοκρατίας και της ευρωπαϊκής προοπτικής της χώρας μέχρι και το τέλος της ζωής του.

Έζησε όλα όσα θα ήθελε ένας πολιτικός να ζήσει, σε όλους τους ρόλους, από όλα τα μετερίζια και άσκησε όλα σχεδόν τα καθήκοντα, τα κυβερνητικά πάνω από όλα, Πρωθυπουργός, Υπουργός, αλλά βεβαίως και τα κοινοβουλευτικά.

Αποτελεί και δική μου εκτίμηση ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης μπορεί να αναγνωριστεί ως ένας από τους κορυφαίους κοινοβουλευτικούς. Δεν ήταν ρήτορας με τα παραδοσιακά κριτήρια. Είχε, όμως, το χάρισμα να διατυπώνει τις πολιτικές του θέσεις και να τις αναλύει και να τις υποστηρίζει μέσα στην Αίθουσα αυτή με ένα μοναδικό τρόπο.

Όσο και αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανείς με τις πολιτικές επιλογές του, δεν μπορεί παρά να παραδεχτεί το υψηλό πολιτικό του ανάστημα, τη σημαντική παρουσία του στη Βουλή και την αποφασιστικότητα του στη διαχείριση των δημοσίων πραγμάτων.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, της οποίας υπήρξε Πρωθυπουργός, από το '90 έως το '93 άσκησε μια πολιτική που είχε σαφές πρόσημο, συγκεκριμένο περιεχόμενο και αποτέλεσμα. Η δική μας παράταξη, το ΠΑΣΟΚ του Ανδρέα Παπανδρέου, βρεθήκαμε απέναντι στις κυβερνητικές επιλογές του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Δεν ήταν προσωπικές οι διαφορές, ήταν άκρως πολιτικές.

Αντιταχθήκαμε στη λογική της βίαιης προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας στα κελεύσματα των πιο συντηρητικών επιλογών εκείνης της εποχής. Αντιταχθήκαμε στην επικράτηση της αδιέξοδης, κατά την άποψή μας, λογικής της διαρκούς λιτότητας, της πλήρους απουσίας της εγγυητικής κρατικής παρέμβασης στην αγορά, στην υποχώρηση και αποδιοργάνωση του κοινωνικού κράτους.

Και ήρθαμε, τέλος, σε ευθεία αντιπαράθεση με τη μεγάλη πολιτική περιπέτεια του '89, όταν στοχοποιήθηκε ο Ανδρέας Παπανδρέου με την παραπομπή του στο Ειδικό Δικαστήριο, μια καθαρά πολιτική δίωξη, που δημιούργησε πόλωση και δίχασε τον ελληνικό λαό, μια πολιτική θύελλα που συνεχίστηκε μέχρι την επάνοδο του Ανδρέα Παπανδρέου στην κυβέρνηση και τις γενναίες πολιτικές πρωτοβουλίες που έλαβε για το τέλος της σκανδαλογίας και την εθνική συνεννόηση και συμφιλίωση.

Η λογική της εθνικής συμφιλίωσης και συνεννόησης οδήγησαν στην επίτευξη του μεγάλου στόχου της συμμετοχής της Ελλάδας στην ΟΝΕ επί πρωθυπουργίας Κώστα Σημίτη. Το αίτημα της εθνικής συνεννόησης παραμένει έως σήμερα εξαιρετικά επίκαιρο και ζωντανό, ένα αίτημα που η Δημοκρατική Συμπράταξη επιμένει να υπηρετεί και να διεκδικεί στις μέρες μας.

Υπάρχουν μεγάλα και κρίσιμα κομμάτια της ιστορίας μας που δεν μπορούν να ξαναγραφούν. Ωστόσο κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί τη διορατικότητα και το πολιτικό αισθητήριο του εκλιπόντος.

Ανεξάρτητα από την κριτική άποψη για τις επιλογές και τις πολιτικές που ακολούθησε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, δεν έπαψε ποτέ μέχρι το τέλος της ζωής του να διακρίνεται για την οξεία πολιτική σκέψη, να υποστηρίζει με σθένος αυτό που ο ίδιος θεωρούσε σωστό, να έχει ευρεία αντίληψη της διεθνούς πραγματικότητας και ικανότητα να διαβάσει τα σημάδια των καιρών.

Είναι αυτά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του γνωρίσματα, που σε συνδυασμό με τη μακρόχρονη, συνεχή και αδιάλειπτη παρουσία του στον δημόσιο πολιτικό βίο της χώρας τοποθετούν τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη στη χορεία των σημαντικών πολιτικών προσωπικοτήτων της Ελλάδας.

Ο ιστορικός του μέλλοντος -είμαι βέβαια- θα αφιερώσει μεγάλο μέρος της μελέτης και του έργου του στην ανάλυση και αποτίμηση της πολυετούς σταδιοδρομίας και προσφοράς του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη στον πολιτικό μας βίο. Θα φανεί -είμαι σίγουρη- γενναίος και αυστηρός απέναντι σε πιθανά σφάλματα και παραλείψεις. Άλλωστε, η ιστορία, η αντικειμενική ιστορική αξιολόγηση δεν γράφεται ούτε με τη μεταθανάτια ωραιοποίηση ούτε με ανεδαφικά αναθέματα.

Κάθε πρόσωπο που πέρασε και άφησε το αποτύπωμά του στη σύγχρονη πολιτική μας ιστορία με την ένταση και τη διάρκεια

που το έπραξε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης αξίζει κάτι πολύ περισσότερο από μια παθιασμένη ή εμπάθη μεταθανάτια κατάθεση διαπιστευτηρίων αγάπης και μίσους στον Τύπο και στο διαδίκτυο.

Οφείλουμε να συμβάλλουμε στην αποτίμηση και αξιολόγηση ενός πολιτικού που γεννήθηκε και μεγάλωσε πορευόμενος ανάμεσα μας και μετεξελίχθηκε στον πιο σκληρό αντίπαλό μας. Αναμφίβολα, η αποτίμησή μας και η αξιολόγησή μας είναι θετική.

Από τη ζωή κάθε μεγάλου πολιτικού ηγέτη, από τις πράξεις, τις ιδέες, ακόμα και από τα σφάλματά του η πληγωμένη σήμερα κοινωνία μας έχει μαθήματα να αντλήσει. Ξαναδιαβάζοντας το παρελθόν μας μπορούμε να βρούμε ξανά όσα πραγματικά μας ενώνουν και μας εμπνέουν, να αναστηλώσουμε το χαμένο κύρος και την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος, να εργαστούμε για την εμβάθυνση της δημοκρατίας μας, την ενίσχυση των θεσμών, τη διαφάνεια και αξιοπρέπεια της πολιτικής μας ζωής.

Αυτό είναι το χρέος ενός λαού και μιας κοινωνίας απέναντι στο παρελθόν του και σε όλες τις σπουδαίες προσωπικότητες που υπηρέτησαν την πατρίδα.

Γιατί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έρμα στη δύσκολη πλεύση προς το μέλλον μπορεί να είναι μόνο η γνώση και η σωστή αξιολόγηση του παρελθόντος με υπευθυνότητα και αμεροληψία, χωρίς παρωπίδες, δογματισμούς και αγκυλώσεις, δίχως αγίους και δαίμονες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Τον λόγο έχει ο Γενικός Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναμφίβολα ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης στην αιωνόβια ζωή του αποτέλεσε έναν από τους σημαντικότερους εκπροσώπους του ελληνικού αστικού πολιτικού κόσμου.

Στα χρόνια της Κατοχής υπήρξε στέλεχος της Εθνικής Οργάνωσης Κρήτης, η οποία βρισκόταν σε στενή συνεργασία με το Βρετανικό Στρατηγείο της Μέσης Ανατολής. Με τη δράση του, τις πρωτοβουλίες και τις πρακτικές ενέργειές του συνέβαλε ώστε να αποκατασταθεί η κλονισμένη αστική εξουσία εξαιτίας και της στάσης της τότε ηγεσίας της κατά τη διάρκεια της Κατοχής και αμέσως μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων, αλλά και εξαιτίας της αντιστασιακής δράσης και της μεγάλης επιρροής μέσα στον λαό της ΕΑΜικής εθνικής αντίστασης.

Η υπεράσπιση της αστικής εξουσίας αποτέλεσε σταθερό προσανατολισμό του και όλη την περίοδο της ενεργούς στη συνέχεια ανάμειξής του στην πολιτική ζωή του τόπου από το 1946 που πρωτοεκλέχθηκε Βουλευτής, μέχρι την ανάληψη άλλων αξιωματικών στον πολιτικό βίο, όπως σε υπουργικές θέσεις, Αρχηγός Κόμματος μέχρι και την ανάδειξή του στη θέση του εκλεγμένου Πρωθυπουργού της χώρας.

Σε αυτό το πλαίσιο, πρωταγωνίστησε στις προσπάθειες διαφόρων αναγκαίων εκσυγχρονισμών που απαιτούνταν για την αποτελεσματικότερη άσκηση και εδραίωση της αστικής εξουσίας και κυριαρχίας. Ήταν από τις πολιτικές προσωπικότητες του αστικού κόσμου που κατάλαβε σχετικά νωρίς ότι για την αντιμετώπιση του εργατικού, λαϊκού, του κομμουνιστικού κινήματος δεν αρκούσε η καταστολή και οι διώξεις, αλλά επιβαλλόταν και η προώθηση πολιτικών μέτρων συμμετοχής και ενσωμάτωσής τους τελικά στο αστικό πολιτικό σύστημα. Από τη σκοπιά αυτή, από την αρχή ήταν ανοιχτός στην προοπτική ελεύθερης πολιτικής δράσης του ΚΚΕ, μέχρι το σημείο βέβαια που και το ίδιο θα περιόριζε τους στόχους και τη δράση του στα όρια και στα πλαίσια της αστικής διαχείρισης.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης περιπλέχθηκε στις αντινομίες και τις αντιφάσεις που πήγάζαν από το τρίγωνο στρατός-παλάτι-κυβέρνηση της μεταπολεμικής αστικής εξουσίας και τις διαφορετικές διεθνείς συμμαχίες που προωθούσαν οι διάφορες αντιμαχόμενες μερίδες της αστικής τάξης, της κυρίαρχης τάξης στη χώρα πριν την εγκαθίδρυση της δικτατορίας. Ως αποτέλεσμα

έφυγε από την Ένωση Κέντρου και την Κυβέρνησή της τον Ιούλιο του 1965, συνεχίζοντας όμως να υπερασπίζεται τα στρατηγικά συμφέροντα του συστήματος αντιπασσόμενος, όπως και άλλοι αστοί πολιτικοί της περιόδου, στο στρατιωτικό πραξικόπημα του 1967.

Μετά την πτώση της δικτατορίας, ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης συμμετείχε στην πολιτική ζωή αρχικά ως ανεξάρτητος και στη συνέχεια ως στέλεχος και Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας.

Η ανάδειξη της Νέας Δημοκρατίας στην Κυβέρνηση και του ίδιου στην πρωθυπουργία το 1990 συνδέθηκε και με την ψήφιση αντιλαϊκών μέτρων σε ένα εγχώριο και διεθνές περιβάλλον που σηματοδοτούνταν από την προώθηση αντεπαναστατικών ανατροπών στις σοσιαλιστικές χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης, στη Σοβιετική Ένωση, αλλά και την προετοιμασία συμμετοχής της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση την περίοδο τότε της μετατροπής της από ΕΟΚ σε Ευρωπαϊκή Ένωση, με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Ακόμα και μετά την πτώση της Κυβέρνησής του το 1993 συνέχιζε να υποστηρίζει με συνέπεια τις στρατηγικές επιλογές της άρχουσας τάξης, τις διενδείς συμμαχίες της, το ΝΑΤΟ, την Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ έδωσε ανεπιφύλακτα τη στήριξή του σε όλες τις καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις και μεταρρυθμίσεις, σε όλα τελικά τα μέτεπειτα μνημόνια.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντιμετώπισε τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη με βάση αντικειμενικά δεδομένα, όπως άλλωστε κάνει για κάθε πολιτικό αντίπαλό του, σε συνδυασμό με τα συνολικά κριτήρια που διατηρεί έως σήμερα προκειμένου να κρίνει τον ρόλο μίας κυβέρνησης, ενός ηγέτη απέναντι στο λαϊκό κίνημα.

Κάποιοι μας κατηγορούν μερικές φορές ότι είμαστε σκληροί και ισοπεδωτικοί απέναντι σε αντιπάλους μας. Άλλοι πάλι, για τους δικούς τους λόγους, ισχυρίστηκαν ότι είμαστε επικείμενοι, ότι τάχα ίσως και να υπήρχαν κάποια κρυφά μορατόριουμ μαζί τους. Τίποτε από όλα αυτά δεν ισχύει!

Αν και σκληρός ιδεολογικά και πολιτικά αντίπαλος ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, πάντα έλεγε αυτά που πίστευε, με ευθύτητα αντιμετώπιζε τους πολιτικούς του αντιπάλους. Με ευθύτητα και πολιτικά επιχειρήματα τον αντιμετώπισαμε πάντοτε και εμείς.

Το ΚΚΕ αναγνωρίζει στο πρόσωπο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη έναν μεγάλο και ικανό αντίπαλο με καθαρό πολιτικό λόγο. Καθαρά και με ευθύτητα το κόμμα μας αντιπαράτεθηκε στις πολιτικές θέσεις και απόψεις του, με πολιτικά επιχειρήματα, χωρίς μισόλογα, χωρίς μικροκομματικούς ελιγμούς.

Πιστεύουμε ότι αυτό μας το αναγνώρισε και ότι δεν θα ήθελε σε καμμία περίπτωση, χάριν σκοπιμότητας, αυτές τις ώρες να κρύβουμε λόγια, ακόμη και τώρα που πλέον δεν είναι στη ζωή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Παναγιώτη Καμμένο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα την τιμή να είμαι από ηλικίας είκοσι πέντε χρονών δίπλα στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, όταν ξεκινούσα τα πρώτα πολιτικά μου βήματα. Με τίμησε με την εμπιστοσύνη του, την αγάπη του, τις συμβουλές του μέχρι και πριν από λίγο καιρό και οφείλω σήμερα εδώ να μιλήσω από το Βήμα της Βουλής μου τόσο αγάπησε. Και θυμάμαι ότι όταν πρωτοανέβηκα Γραμματέας της Βουλής ως νέος κοινοβουλευτικός είκοσι επτά ετών, τον βρήκα ως Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως στο έδρανό του να παρακολουθεί τις αναφορές στη Βουλή.

Δεν δικαιούμαι να μοιραστώ ούτε τις σκέψεις του ούτε ακόμα και λεπτομέρειες που αφορούν την περίοδο 1990-1993, που ο ίδιος δεν ήθελε ποτέ να κοινοποιήσει, γιατί πίστευε βαθιά στην εθνική συμφιλίωση και στο συμφέρον της πατρίδας. Θα το κάνω, όμως, αυτό μετά από το πέρας της πολιτικής μου ζωής, γιατί το οφείλω στον ελληνικό λαό.

Υποχρεούμαι, όμως, να αποκαταστήσω την αλήθεια για εκείνη την περίοδο και μόνο, για την περίοδο του 1990-1993, όπου είχα

την τιμή να βρίσκομαι κοντά του, αναφερόμενος σε πραγματικά γεγονότα και σε δημόσιες δηλώσεις.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είχε πολιτικούς αντιπάλους τους οποίους σεβόταν και οι αντίπαλοί του ήταν η Αριστερά. Έδειχνε, όμως, σεβασμό, στη δημοκρατία, στον διάλογο, όπως πολύ σωστά είπε ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος. Θυμάμαι τις συζητήσεις με τον Χαρίλαο Φλωράκη και τον Λεωνίδα Κύρκο. Όμως, είχε και εχθρούς ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, εχθρούς που τον πολέμησαν χωρίς να σέβονται την ηθική, την πολιτική ηθική, ακόμα και τους κανόνες της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης. Τον πολέμησε σκληρά το σύστημα του ΠΑΣΟΚ του 1981-1989 και τον πολέμησαν σκληρά συμφέροντα με τα οποία συγκρούστηκε. Τέλος, τον ανέτρεψαν μέσα από το δικό του κόμμα άνθρωποι τους οποίους ανέδειξε στην πολιτική.

Δεν θα ξεχάσω ότι μετά το 1993 στο γραφείο της αγαπημένης του, της κ. Σάκης Κυπραίου, υπήρχε μια μικρή ταμπελίτσα, την οποία την κοιτούσε συχνά και φρόντιζε να τη βλέπουμε και όσοι τον επισκεπτόμασταν, που έγραφε: «Ουδείς ασφαλέστερος εχθρός από τον ευεργετηθέντα αχάριστο».

Και αυτό είναι η αλήθεια, όπως και αλήθεια, επίσης, είναι ότι επώνυμα οικονομικά συμφέροντα τον πολέμησαν και τον ανέτρεψαν, όπως ο ίδιος είπε, την ημέρα της ανατροπής της κυβερνήσεως της Νέας Δημοκρατίας. Δευτέρα, 6-7-1993, δήλωση Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, Πρωθυπουργού: «Ο Αντώνης Σαμαράς έκανε απόψε ένα βήμα προς τη μεγάλη προδοσία του 47% του ελληνικού λαού. Γίνεται όργανο των αντιπάλων μας και των οικονομικών συμφερόντων, των οποίων είναι δέσμιος, με σκοπό να πλήξει πτωπύλατα την παράταξη που τον δημιούργησε, την ώρα που η σκληρή προσπάθεια τρεισήμισι ετών αποδίδει τους καρπούς, αδιαφορώντας για τα συμφέροντα της χώρας και τον ελληνικό λαό».

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης την περίοδο αυτή, του 1990-1993, δέχθηκε έναν λυσσαλέο πόλεμο από σχεδόν όλα τα μέσα μαζικής ενημερώσεως. Μου θυμίζει η σημερινή εποχή και η σημερινή Κυβέρνηση αυτόν τον πόλεμο που δεχόταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης εκείνη την περίοδο. Δέχθηκε, επίσης, πόλεμο που ξεπερνούσε τα όρια της πολιτικής αντιπαράθεσης, φθάνοντας στο σημείο να τον κατηγορήσουν ακόμα και για την αντιστασιακή του δράση.

Θέλω εδώ να αποκαλύψω ότι περίπου το 1993, αφού είχε πέσει από την κυβέρνηση, εκείνος που δημοσίευσε τη φωτογραφία με τους Γερμανούς στην «ΑΥΡΙΑΝΗ», ο Τέλης Γιαννακουδάκης, μου ζήτησε να τον πάω στον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη για να του ζητήσει συγγνώμη. Και έτσι και έγινε. Και τον συγχώρεσε.

Στην περίοδο αυτή, το 1990 - 1993, τα συμφέροντα, τα οποία ανέτρεψαν τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη το καλοκαίρι του 1993, είχαν αντιδράσει έντονα στην πολιτική του Στέφανου Μάνου και της Νέας Δημοκρατίας για την ιδιωτικοποίηση τότε του 35% του ΟΤΕ, την παραχώρηση σε στρατηγικό επενδυτή, διατηρώντας το δημόσιο το 51% και δίνοντας το 14% στους εργαζόμενους και στους συνταξιούχους.

Ποιοι ήταν αυτοί οι οποίοι δεν ήθελαν ο ΟΤΕ να περάσει στα χέρια στρατηγικού επενδυτή; Μα φυσικά οι προμηθευτές του ΟΤΕ, και κυρίως ο εθνικός προμηθευτής του ΟΤΕ, τον οποίο κατήγγειλε ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ότι συνεργώντας με όργανο τον Αντώνη Σαμαρά ανέτρεψε την Κυβέρνηση του 1993.

Την ίδια περίοδο υπήρχε προσφορά από τον γιαιπωνέζικο οργανισμό NTT, προκειμένου να περάσει ο ΟΤΕ, με στρατηγικό επενδυτή και με τις μετοχές στα χέρια του ελληνικού λαού, σε μία νέα περίοδο. Όμως κάποιοι πούλαγαν στον ΟΤΕ συσκευές σε τιμή πολλαπλάσια της πραγματικής. Είχαν ουσιαστικά καταλάβει τον οργανισμό. Πούλαγαν τεχνολογίες ξεπερασμένες και έβγαζαν δισεκατομμύρια εις βάρος του ελληνικού δημοσίου. Έπρεπε ο Μητσοτάκης να ανατραπεί.

Την ίδια εποχή, το καλοκαίρι αυτό του 1993, θέλω να θυμίσω ότι είχαμε και τις «περίφημες» φωτιές, κάπως όπως το 2008, όταν τα ίδια συμφέροντα πολέμησαν τον Κώστα Καραμανλή.

Στις εκλογές του 1990 ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης πήρε το 47% του ελληνικού λαού και κέρδισε με μία έδρα διαφορά τότε, την έδρα την οποία έδωσε ο αείμνητος Κατσίκης στην Πλειοψηφία, στη Νέα Δημοκρατία, και εν συνεχεία πήρε μία έδρα από το

Εκλογοδικείο. Η μόνη μονοεδρική που πήρε τότε, ήταν η μονοεδρική της Ευρυτανίας που πήρε η Μπακογιάννη. Όλες οι άλλες μονοεδρικές, με συνεργασία όλων των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, εχάθησαν σε αυτές τις εκλογές.

Αμέσως μόλις ανέλαβε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, άρχισε η σκληρή αντιπολίτευση. Ήταν η εποχή των καταλήψεων των σχολείων από τον Νοέμβριο του 1990, με όλα τα μέσα ενημέρωσης να διογκώνουν την εικόνα προς τα έξω, τα τραγικά συμβάντα του Ιανουαρίου του 1991, με τη δολοφονία Τεμπονέρα, αλλά παράλληλα το 1991 υπήρξε και μια τεράστια γεωπολιτική αλλαγή στην περιοχή μας. Ήρθε η διάλυση της Γιουγκοσλαβίας. Το 1992 θέλω να θυμίσω έγινε η αλλαγή της ΕΟΚ σε Ευρωπαϊκή Ένωση, η πτώση της Σοβιετικής Ένωσης και παράλληλα ο πόλεμος στο Ιράκ. Ακόμα και γι' αυτήν την επιλογή της Ελλάδας, για τη μη ενεργό συμμετοχή σε στρατιωτικό αλλά σε πολιτικό επίπεδο, κατηγορείται τότε από τους πολιτικούς του αντιπάλους, από το ΠΑΣΟΚ, την ώρα που Σοβιετικοί, Αμερικάνοι, Ευρωπαίοι, Μέση Ανατολή και Ισραήλ ήταν εναντίον του Σαντάμ Χουσεΐν. Οι μόνοι υποστηρικτές του ήταν τότε η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Σε εκείνη, επίσης, την περίοδο είχαμε γεγονότα τα οποία προέκυψαν από τη συγκυβέρνηση και την εποχή της κάθαρσης του 1989. Ο Αγαμέμνων Κουτσόγιωργας πεθαίνει από εγκεφαλικό στο δικαστήριο και εφημερίδες τολμούν τότε, παρ' ότι είχε εγκαταλειφθεί από το κόμμα του, να χαρακτηρίσουν τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη μέχρι και δολοφόνο. Την ημέρα δε της κηδείας του Μένιου Κουτσόγιωργα στην Πάτρα έχουμε την έκρηξη μηχανισμού στα χέρια τρομοκράτη της PLO, με έξι νεκρούς, που αν εκρήγνυτο κατά τη διάρκεια της κηδείας, καταλαβαίνει κανείς τι θα συνέβαινε.

Δεν εγκαταλείφθηκε, όμως, ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης και εκείνη την περίοδο και πολεμήθηκε μόνο από τους ξένους. Μέσα στο ίδιο του το κόμμα δέχθηκε πόλεμο από την πρώτη μέρα: παραίτηση Δήμα το καλοκαίρι του 1991 με κατηγορίες εναντίον της οικογένειας του Κωνσταντίνου Μητσotάκη.

Φθινόπωρο του 1991. Δίνουν φάκελο στον αξιμνηστο Μιλτιάδη Έμπερτ ότι παρακολουθείται από κοριούς κατ' εντολή του Κωνσταντίνου Μητσotάκη από την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών. Πρωτοσέλιδα των εφημερίδων έλεγαν «Μητσotάκης gate». Αυτά λέγονταν στις ξένες εφημερίδες, τα οποία δίνονταν από Έλληνες δημοσιογράφους. Τελικά αποδείχθηκε ότι η συγκεκριμένη παρακολούθηση ήταν για διακινητή κόκκινου υδραργύρου στην ίδια πολυκατοικία που έμενε ο Μιλτιάδης Έμπερτ.

Ήταν τότε η εποχή –και εδώ θέλω να επιμείνω– που προσέκυψε το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, σε σχέση με το όνομα της Μακεδονίας. Αυτό έγινε όταν στα χέρια του Αντώνη Σαμαρά για να ανατρέψει τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη.

Η αλήθεια όμως δεν είναι αυτή. Ο Αντώνης Σαμαράς ήταν εκείνη την εποχή ο πιο έμπιστος υπουργός του Κωνσταντίνου Μητσotάκη. Για ένα πράγμα –έλεγε τότε ο Γιάννης Πευκιανάκης– ήταν σίγουρος ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης, πως όλοι να στρέφονταν εναντίον του, ο Σαμαράς θα στεκόταν στο πλάι του.

Και όμως εκείνη την εποχή χρησιμοποίησε το εθνικό θέμα της Μακεδονίας ο Αντώνης Σαμαράς, ενώ ήταν ο υπεύθυνος των κακών χειρισμών που έγιναν εκείνη την εποχή και οι αλήθειες απεκρύφθηκαν από τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη.

Θα θυμίσω ότι ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης τότε, ο αξιμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, το 1986 μιλώντας στην Γ' Στρατιά αναφέρθηκε στη χρήση του όρου «Μακεδονία» ως επιτρεπτή για το εσωτερικό στη Γιουγκοσλαβία. Ο Σαμαράς δε, στις 2-12-1991 υπογράφει τον Κανονισμό 3567/91 ως Υπουργός Εξωτερικών, αγνοώντας τον Πρωθυπουργό και μη ενημερώνοντάς τον, όπου αναγνωρίζει για πρώτη φορά τον όρο «Μακεδονία» σε επίσημο έγγραφο της ΕΟΚ.

Στις 16-12-1991 στις Βρυξέλλες, στη Σύνοδο Υπουργών Εξωτερικών, έχει σαφείς, σαφέστατες οδηγίες από τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη να υπάρχουν τρεις όροι. Οι όροι ήταν να μην περιέχει αλυτρωτικά στοιχεία, να μην υπάρχουν εδαφικές αξιώσεις έναντι της Ελλάδας, να είναι ρητά διευκρινισμένο ότι δεν υπάρχει μακεδονική μειονότητα στην Ελλάδα και τέλος να αλλάξει το όνομά της κατά τέτοιο τρόπο ώστε να μην δημιουργούνται παρεξηγήσεις όσον αφορά την ιστορική συνέχεια.

Σε αυτή την κρίσιμη, όπως αποδείχθηκε εκ των υστέρων, ημερομηνία της 16ης Δεκεμβρίου και ενώ ο Υπουργός Εξωτερικών είχε συγκεκριμένες εντολές, όχι μόνο αδιαφόρησε, αλλά εξαφανίστηκε μάλιστα εκείνη την ημέρα μέχρι την επόμενη και ουδέποτε απάντησε στις κλήσεις του Κωνσταντίνου Μητσotάκη, δικαιολογούμενος εν συνεχεία ότι είχε συγκεκριμένες εντολές.

Πώς, όμως, αποδεικνύεται ότι ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης ήταν εκείνος που προασπίστηκε τον όρο «Μακεδονία», όπως ήταν η απόφαση των πολιτικών αρχηγών που είχε ληφθεί στις 18-2-1992 υπό την προεδρία του Κωνσταντίνου Καραμανλή; Με τη Σύνοδο της Λισσαβόνας στις 26-6-1992, όπου τότε οι ηγέτες της ΕΟΚ αναφέρονται σε ομόφωνη απόφασή τους για αναγνώριση της FYROM χωρίς τον όρο «Μακεδονία» που αποτελούσε προσωπική νίκη του Κωνσταντίνου Μητσotάκη στη Λισσαβόνα και παρά τη νίκη που επέφερε στη Λισσαβόνα υπέρ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της εθνικής θέσεως ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης, εκείνη η συνεδρίαση χρησιμοποιήθηκε προκειμένου να τον ανατρέψουν.

Στις 21-10-1992 υποχρεούμενος από την Κοινοβουλευτική Ομάδα να απαντήσει στην εσωτερική αντιπολίτευση, προσκομίζει τα έγγραφα με τα οποία ο Υπουργός Εξωτερικών και ηγέτης τότε της Πολιτικής Άνοιξης, με χρήση ουσιαστικά του εθνικού θέματος, προσπαθεί να τον ανατρέψει. Καταθέτει το έγγραφο του συγκεκριμένου Κανονισμού που υπέγραψε στις 2 Δεκεμβρίου ο Αντώνης Σαμαράς και στις 16 Δεκεμβρίου τα Πρακτικά της συνεδριάσεως.

Αυτά τα αναφέρω, γιατί κάποια στιγμή η αλήθεια πρέπει να αποκατασταθεί όσον αφορά τον πρώην πρωθυπουργό. Τώρα αν σήμερα εκείνοι που πρόδωσαν τον Μητσotάκη βρίσκονται στα έδρανα της Νέας Δημοκρατίας, αυτό είναι υπόθεση που αφορά τη Νέα Δημοκρατία.

Θέλω, τέλος, να πω ότι υπήρξαν μαζικές παραιτήσεις ιστορικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας που υπονόμισαν την ίδια την πορεία του Κωνσταντίνου Μητσotάκη. Έχουμε την παραίτηση του Ράλλη στις 29-3-1993. Έχουμε την παραίτηση του μακαρίτη Αθανασίου Κανελλόπουλου. Έχουμε το περίφημο σκάνδαλο που ανακάλυψαν, του αρχικοριού Μαυρίκη, ο οποίος με πρωτοσέλιδο της «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ» φέρεται ότι με εντολές του Μητσotάκη παρακολουθούσε τον μισό πολιτικό κόσμο. Και ποια είναι η εξέλιξη; Αφού γίνεται πρωτοσέλιδο και γίνεται πλέον ολόκληρο καινούργιο «Μητσotάκης Gate», αποδεικνύεται ότι ο Μαυρίκης εν συνεχεία εργάζεται σε μέσα τα οποία πολέμισαν προσωπικά τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη, επί μισθώ. Επί μισθώ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, συντομεύετε.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας - Πρόεδρος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων): Έχουμε την ίδια περίοδο –και θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε– μια εθνική ζημιά που έγινε εις βάρος της τότε κυβέρνησης, την προδοσία του Σπηβ Λάλα. Τότε για να χτυπήσουν τον Μητσotάκη και τις ελληνοαμερικανικές σχέσεις, δίνουν στοιχεία για τον Σπηβ Λάλα, εργαζόμενο της αμερικανικής πρεσβείας, ο οποίος καταδικάζεται και φυλακίζεται επί δεκαετίες ολόκληρες ως πράκτορας της Ελλάδος κατά της Αμερικής.

Τα αναφέρω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι θεωρώ ότι κάποια στιγμή στην κοινοβουλευτική μας δημοκρατία οφείλουμε να έχουμε και μνήμη. Τιμώ τον Κωνσταντίνο Μητσotάκη ως έναν μεγάλο ηγέτη, ως έναν Έλληνα, που κατάφερε την εθνική συμφιλίωση πριν την σκεφτούμε όλοι εμείς.

Και θέλω να συλλυπηθώ την οικογένειά του, τους στενούς του συνεργάτες, αλλά και το 47% του ελληνικού λαού που κάποτε τον εμπιστεύτηκε και κάποιοι άλλοι τον πρόδωσαν.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθητρίες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Καλυβίων.

Η Βουλή σάς υποδέχεται.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ένωσης Κεντρώων κ. Βασίλειος Λεβέντης.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Καλημέρα σε όλους και σε όλες.

Ευχαριστώ τον κ. Τσίπρα που έφυγε. Και επί τη ευκαιρία, μιας και έφυγε, θέλω να ρωτήσω κάτι που δεν είναι στο πνεύμα της σημερινής συζήτησης. Τρεις-τέσσερις φορές από αυτή την Αίθουσα το είπα. Αφού δεν έχει κανένα στοιχείο για μείωση του χρέους, γιατί το σηκώνεις ψηλά το θέμα; Θα υποστεί εθνική ήττα η χώρα. Δεν μου απάντησε. Προφανώς, ήθελε να κάνει «μασάζ» σε όλους εσάς που ψηφιάσατε τα σκληρά μέτρα. Έτσι αντιλαμβάνομαι. Δεν υπήρχε κανένα στοιχείο.

Και μη λέτε και για γερμανικές εκλογές. Ούτε τον Σεπτέμβριο δεν θα λυθεί το θέμα. Το θέμα θα λυθεί τον Αύγουστο του 2018. Ούτε οι γερμανικές εκλογές θα είναι σωσίβιο. Αυτό λέει η δική μου πληροφόρηση. Καταγράψτε τη κι αυτή την πληροφόρηση στην Αίθουσα, ώστε να δούμε ποιος θα βγει αληθινός. Γιατί λένε κάποιοι ότι θα υπάρξει ένα «αφήγημα» μετά την 15^η Ιουνίου, που θα λέει ότι ήταν οι γερμανικές εκλογές που μας εμπόδισαν και μη στεναχωριέστε, θα πάμε στον Σεπτέμβριο και αμέσως μετά θα ρυθμίσουν το χρέος οι Γερμανοί.

Όμως η απουσία του κ. Τσίπρα –τον ευχαριστώ πάντως πάρα πολύ– είναι η επιβεβαίωση του «φλερτ» που είχα. Εγώ μόνο την απλή αναλογική ψήφισα. Κανένα «φλερτ» δεν είχα και το ξέρατε όλοι. Όμως κάποιες δεξιές εφημερίδες μου έριχναν λάσπη ότι έχω «φλερτ». Ποτέ δεν είχα «φλερτ». Για την απλή αναλογική, επειδή είναι από παιδί το όνειρό μου, έκανα τα πάντα. Και θα κάνω ακόμη τα πάντα για την απλή αναλογική, γιατί θεωρώ ότι η θέσπιση της είναι κορυφαίο ζητούμενο που θα γυρίσει σελίδα η χώρα.

Η χώρα πτώχευσε από τις αυτοδυναμίες, από τις ψηφοθηρίες, από τις ρουσφετολογίες. Απ' αυτά πτώχευσε η χώρα. Το λέω για να εξηγηθούμεθα.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια και για τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, γιατί πρέπει να πω δυο λόγια.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είναι μία αμφιλεγόμενη προσωπικότητα. Μπορεί να ήρθαν κάποιοι εδώ για να κάνουν εγκωμιασμούς –και ίσως να το επιβάλλει και η ώρα να πούμε μόνο τα θετικά– αλλά ούτε από τον τάφο του μας ζητά να πούμε μόνο τα θετικά. Μας ζητά να είμαστε αντικειμενικοί. Ένας άντρας, όπου και να είναι, ακόμα και στον τάφο, δεν θέλει εγκώμια που δεν τα πιστεύουμε. Θέλει την αλήθεια. Έτσι πιστεύω εγώ.

Ιδρύθηκε η Ένωση Κέντρου με την πρωτοβουλία και του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Υπήρχε μία κατακερματισμένη παράταξη, το κόμμα του Μπαλτατζή, η ΕΠΕΚ, ορισμένοι ανεξάρτητοι από εδώ και από εκεί και μόνο ο Γεώργιος Παπανδρέου μπορούσε να ενώσει και να φθάσει στην κυβέρνηση.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης πήρε από το χέρι το μεγάλο εμπόδιο που υπήρχε τότε, τον Σοφοκλή Βενιζέλο, που επηρεαζόταν από τη Βασίλισσα και τον πήγε στον Γεώργιο Παπανδρέου. Έτσι έγινε η Ένωση Κέντρου. Δεν ξέρω, νομίζω ότι γνωρίζετε ιστορία, αλλά σας λέω πώς έγινε.

Το τραγικό είναι ότι ο άνθρωπος, που έκανε τα πάντα για να φτιαχτεί η Ένωση Κέντρου, μετά από κάποιο διάστημα αποστάτησε και έριξε αυτήν την κυβέρνηση. Αυτή είναι η τιμωρία της ιστορίας. Ρίχνοντας αυτήν την κυβέρνηση, θεοποίησε την οικογένεια Παπανδρέου. Ξέρατε, η οικογένεια Παπανδρέου θεοποιήθηκε απ' αυτήν τη φυγή του Μητσοτάκη. Ο Μητσοτάκης έπρεπε να μείνει –όπως έχει παραδεχθεί και ενώπιόν μου πολύ μεταγενέστερα– και να δώσει αγώνα, γιατί ήταν και αυτός ανίψι του Ελευθερίου Βενιζέλου και ήταν μία μεγάλη προσωπικότητα. Και ο Ανδρέας μπορεί να ήταν μία εξίσου μεγάλη προσωπικότητα. Όταν υπάρχουν δύο σοβαρές προσωπικότητες, γιατί να φύγεις; Γιατί να δραπετεύσεις; Κάθεσαι και δίνεις τη μάχη.

Αυτό, λοιπόν, ήταν το ιστορικό του λάθος. Απ' αυτό το λάθος, απ' αυτήν την αποστασία, δημιούργησε τον θρύλο των Παπανδρέου. Αν ακόμα οι Παπανδρέου έχουν μία μικρή δύναμη –μηδανή πια τώρα μετά τα καμώματα του Γιωργάκη– το οφείλουν στην αποστασία του Μητσοτάκη. Αυτή είναι η ακρίβεια.

Και ξέρετε, αυτό το πλήρωσε ο ίδιος ο Μητσοτάκης, διότι μετά αγωνίστηκε και θα θυμάστε όλοι πώς μπήκε ξανά στην πολιτική. Ξέρατε πώς μπήκε στην πολιτική; Ίδρυσε ένα κόμμα, το κόμμα των Νεοφιλελευθέρων, που το 1974 δεν μπήκε στη Βουλή. Το 1977 μπήκαν στη Βουλή αυτός και ο Παύλος Βαρδινογιάννης που κατέβαινε με το κόμμα των Φιλελευθέρων του Νικήτα Βενιζέλου, γιατί έπιασαν το μέτρο, καθώς τότε δεν υπήρχε 3%. Μπήκαν, λοιπόν, δύο άνθρωποι στη Βουλή, στα Χανιά ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης και στο Ρέθυμνο ο Παύλος Βαρδινογιάννης.

Ο Καραμανλής δεν τον ήθελε στη Νέα Δημοκρατία. Τους χρειάστηκε, όμως, ο Καραμανλής για «να φτιάξει» το «εκατόν ογδόντα». Γι' αυτό το «εκατόν ογδόντα» πήρε και πέντε-έξι από την Εθνική Παράταξη, έναν Αποστολάκο και κάποιους άλλους. Η εκατοστή εβδομηκοστή ένατη ψήφος ήταν η ψήφος του Παύλου Βαρδινογιάννη και η εκατοστή ογδοηκοστή ήταν του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Ήμουν παρών στην Αίθουσα της Γερουσίας που έγινε η ψηφοφορία. Ακριβώς έτσι έγινε και τότε μπήκε στη Νέα Δημοκρατία ο Μητσοτάκης.

Επειδή, μάλιστα, υπήρχε και σχετική λειψανδρία στη Νέα Δημοκρατία, καθώς έψαχναν άνθρωπο που να μπορεί να αντιπαραταχθεί στον Ανδρέα Παπανδρέου που ήταν χαρισματικός, τότε δεν υπήρχε άλλος και κατέληξαν στον Μητσοτάκη.

Είχε, πράγματι, μεγάλα χαρίσματα. Γι' αυτό σας είπα ότι το 1965 με την αποστασία ταλαιπώρησε τον εαυτό του. Θα μπορούσε να είναι Πρωθυπουργός πολύ νωρίτερα. Εγώ πιστεύω ότι επειδή είχε και χαρίσματα, αν έμενε στην Ένωση Κέντρου και δεν αποστατούσε, τότε θα είχε γίνει και Πρωθυπουργός. Θα είχε αλλάξει έτσι και η δική του μοίρα. Πήρε έναν μονήρη δρόμο, ταλαιπωρήθηκε, ήταν τυχερός που βγήκε στα Χανιά ως ανεξάρτητος ουσιαστικά και έπιασε το μέτρο και ήταν τυχερός που ο Καραμανλής χρειαζόταν την ψήφο του για να γίνει Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Ήταν αυτά τα δύο. Ήταν τυχερός που μετά στη Νέα Δημοκρατία δεν υπήρχε αντίπαλος για να τον πολεμήσει και όλα αυτά ήταν μονόδρομος από εκεί και μετά.

Το 1989, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, έγινε κάτι που στην Αίθουσα αυτή λίγο ελέγχθη. Έγινε μια κυβέρνηση Μητσοτάκη-Φλωράκη-Κύρκου. Αυτό ήταν ένα επίτευγμα συναίνεσης. Αυτό είναι το κυριότερο που πρέπει να διδαχθούμε από τη ζωή του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, ότι μπόρεσε χάριν κάποιων λόγων να συνεργαστεί με ανθρώπους, που είχαν τελείως διαφορετική νοοτροπία. Δεν είπε: «Α, αριστεροί; Όχι». Δεν το είπε έτσι. Έκατσε, συνεργάστηκε, έφτιαξαν μια κυβέρνηση. Βέβαια, έκανε το κακό να συνδέσει τη δημιουργία αυτής της κυβέρνησης με γρήγορες εκλογές για να βγει ο ίδιος και έκανε τρεις φορές εκλογές για να πάρει το εκατόν πενήντα, λόγω του ότι στο ΠΑΣΟΚ είχαν φερθεί βρώμικα. Επειδή ανέβαινε η Νέα Δημοκρατία, έκαναν ένα εκλογικό σύστημα που και 50% να παίρνεις, να μην βγαίνεις με 151. Αυτό που έκαναν ήταν πολύ βρώμικο, γιατί αν πίστευαν και στο ΠΑΣΟΚ στην απλή αναλογική, έπρεπε να το έκαναν νωρίτερα, όχι την ώρα που έπεφταν. Την ώρα που έπεφταν έκαναν την απλή αναλογική για να εξοντώσουν τον Μητσοτάκη. Να λέμε την αλήθεια.

Λοιπόν, έγινε αυτή η κυβέρνηση. Δεν τονίστηκε αυτή η κυβέρνηση με τη δέουσα υπογράμμιση στις ομιλίες. Ήταν μια κυβέρνηση πρωτοφανής για την χώρα, γιατί δυνάμεις του εμφυλίου αντίπαλες συνεργάστηκαν για τον σχηματισμό πολιτικής κυβέρνησης. Είναι πολύ σημαντικό αυτό, άσχετα εάν πιστεύω ότι ο Μητσοτάκης τότε, όμηρος κάποιων δεξιών «βαρόνων», δεν μπόρεσε να περάσει την άποψη των συμμαχικών κυβερνήσεων και πολέμησε να χρησιμοποιήσει και αυτό το κατασκευασμά του προς επίτευξη αυτοδυναμίας. Αυτό είναι άλλο ζήτημα. Προσπάθησε ο ίδιος να φτιάξει μια κυβέρνηση. Δεν έφερε την κουλτούρα των συνεργασιών. Όμηρος των «βαρόνων» της παράταξής του, επέμεινε στην ενισχυμένη, επέμεινε στις αυτοδυναμίες. Αυτό ήταν το μεγάλο του λάθος. Το δεύτερο μεγάλο λάθος ήταν αυτό. Το πρώτο ήταν η αποστασία και το δεύτερο ότι αφού έγινε αυτή η Κυβέρνηση και αφού μπορούσε να αλλάξει την πολιτική σκέψη στη χώρα φέρνοντας συνασπισμούς κομμάτων εις την εξουσία, επηρεάστηκε και αγωνίστηκε πάλι για τις αυτοδυναμίες. Οι αυτοδυναμίες συνέφεραν και τον Παπανδρέου γιατί σου λέει «ή ο ένας θα έρθει ή ο άλλος» και παίζανε πεντόβολα στην πλάτη του

λαού, κάνοντας ρουσφέτια και τελικώς πτώχευσαν και τη χώρα.

Για το σκοπιανό δεν ξέρω τι λέει ο κ. Καμμένος. Είπε διάφορα πράγματα, ότι φταίει ο ένας, φταίει ο άλλος, πολέμησε ο Μητσοτάκης, δεν πολέμησε. Εγώ, όμως, δεν του συγχωρώ τη φράση που είπα να δώσουμε το όνομα και σε δέκα χρόνια ...

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν το είπα αυτό.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Δεν ξέρω εάν το είπε, γιατί καμιά φορά και οι δημοσιογράφοι σε αυτόν τον τόπο λένε και για μένα πράγματα που δεν έχω πει.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Πότε το είπε; Δεν μπορούμε να το δεχθούμε. Μην το λέτε αυτό.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Δεν ειπώθηκε ποτέ αυτό. Σταματήστε τη διαστρέβλωση.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Αυτό δεν έτυχε να το συζητήσω ποτέ με τον ίδιο. Εάν, όμως, ελέγχθη η φράση «να δώσουμε το όνομα και σε δέκα χρόνια θα το έχουμε ξεχάσει», είναι ασβεία προς τον λαό της Μακεδονίας, εάν ελέγχθη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Δεν το είπα ποτέ αυτό. Δεν ελέγχθη!

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Εάν δεν ελέγχθη, όπως με διαβεβαιώνουν κάποιοι, μακάρι. Εγώ δεν είμαι άδικος, αλλά όλοι στην Ελλάδα, από την Ορεστιάδα μέχρι την Κρήτη, όπου κι αν κυκλοφορήσουμε, λένε ότι ελέγχθη.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Και τι είσαι εσύ; Διασπορέας ψευδών ειδήσεων;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, ησυχία.

Κύριε Πρόεδρε ...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Επομένως, καλό είναι να αποκατασταθεί η αλήθεια εάν δεν ελέγχθη ή εάν ελέγχθη με άλλο πνεύμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Παρακαλώ, συντομεύετε, κύριε Πρόεδρε.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ (Πρόεδρος της Ένωσης Κεντρώων): Μη στεναχωριέστε! Θα σας πω και κάτι καλό που αφορούσε εμένα. Το 1992, απ' ό,τι γνωρίζετε, έγιναν οι αναπληρωματικές εκλογές για την έδρα, που έχασε ο Τσοβόλας και σε εκείνες τις εκλογές δεν μετείχε ούτε το ΚΚΕ, ούτε η Νέα Δημοκρατία κ.λπ.. Εγώ ήμουν αντίπαλος του Μαγκάκη, που ήταν του ΠΑΣΟΚ.

Τότε διέπραξαν το λάθος κάποιοι δεξιόι Υπουργοί και ο ίδιος ο Μητσοτάκης είπε «έτσι και αλλιώς η έδρα ανήκει στο ΠΑΣΟΚ». Αυτό ουσιαστικά ήταν «ψηφίστε ΠΑΣΟΚ». Δεν τον ενδιέφερε η έδρα, δηλαδή. Αυτό είπε, «έτσι και αλλιώς η έδρα ανήκει στο ΠΑΣΟΚ». Έβγαине ο Καρατζαφέρης από το κανάλι του και έλεγε «θα πάμε holidays την ημέρα εκείνη, θα πάμε διακοπές». Αυτό έλεγαν.

Συνάντησα, λοιπόν, τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη μετά από αρκετά χρόνια, ο οποίος σας δηλώνω ότι ήταν χαρισματικός και στην παρέα ήταν εκπληκτικός. Ακόμη και αν διαφωνούσε μαζί του, σε κατακούσε. Του είπα: Εκείνη την εποχή το ΚΚΕ δεν κατέβαινε, έδειχναν μια συμπάθεια, δεν ήθελαν τον Μαγκάκη, ένα γέρο άνθρωπο. Αντιπολιτεύονταν το ΠΑΣΟΚ. Η Νέα Δημοκρατία γιατί έριξε το σύνθημα «πάμε εκδρομή» και εσείς είπατε ότι «έτσι και αλλιώς η έδρα ανήκει στο ΠΑΣΟΚ»; Γύρισε και μου είπε: «Κύριε Λεβέντη, δεν εγνώριζα το εύρος της προσωπικότητάς σας. Δεν σας γνώριζα».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Το «Ω!» δεν ξέρω τι είναι. Δεν ξέρω το δικό σας «Ω!» τι είναι. Ακούστε. Τα επιφωνήματα έχουν σχέση με την ψυχροσύνησε εκάστου.

Την είπα, όμως, αυτή την κουβέντα. Μου απάντησε, δηλαδή, ότι «αν γνώριζα ποιος είστε και τι αξία έχετε, θα ήταν άλλη η στάση της Νέας Δημοκρατίας».

Εν πάση περιπτώσει, έχω πάει και στην Κρήτη, έχω πάει στους τάφους των Βενιζέλων. Δεν μπόρεσα εκείνη την ημέρα να πάω στην Κρήτη. Πήγα μόνο εδώ στην εξόδιο ακολουθία και λυπήθηκα, γιατί ήθελα να πάω.

Πιστεύω ότι ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης είχε μεγάλη αξία, αλλά έβλαψε τον εαυτό του. Έγινε αποστάτης της παράταξής του και πιστεύω ότι υπάρχει και κάτι άλλο, που η ιστορία είναι

δύσκολο να το καταγράψει. Ζούσε ένα δράμα, γιατί κάθε ένας που αποστατεί ξέρει ότι αποστατεί και ζει ένα εσωτερικό δράμα.

Ας είναι συγχωρεμένος από όλους μας και νομίζω ότι κατεγράφει εις τους σπουδαίους της πολιτικής ιστορίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ένωσης Κεντρώων)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ποταμιού κ. Σταύρο Θεοδωράκη. Θα παρακαλούσα οι Βουλευτές να προσέλθουν στην Αίθουσα του Κοινοβουλίου.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΘΕΟΔΩΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος του κόμματος Το Ποτάμι): Ας επιστρέψουμε, λοιπόν, στην πραγματικότητα και ας θυμηθούμε γιατί μαζευτήκαμε σήμερα στην Αίθουσα.

Το περιστατικό είναι γνωστό: Μεγάλη Πέμπτη του 1932, στο Βήμα της Βουλής ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Απέναντί του ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου. Μέσα στην ένταση ο Πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος λέει: «Όταν πεθάνω, είμαι βέβαιος ότι ένας από τους καλύτερους επικήδειους θα είναι αυτός που θα εκφωνήσει ο Παπαναστασίου. Από τούδε προβλέπω τι θα είπη», συνεχίζει ο Βενιζέλος. Και μετά αρχίζει να λέει τι θα έλεγε ο Παπαναστασίου στην κηδεία του: «Ο προκείμενος νεκρός, αγαπητοί φίλοι, ήτο ένας αληθινός άνδρας, με μεγάλο θάρρος, με αυτοπεποίθησιν και δι' εαυτόν και διά τον λαόν, τον οποίον εκλήθη να κυβερνήσῃ. Ίσως έκαμε πολλά σφάλματα, αλλά ποτέ δεν του απέλειπε το θάρρος, ποτέ δεν υπήρξε μοιρολάτρης, διότι ποτέ δεν επερίμενε από την μοίραν να ιδῇ την χώραν του προηγμένη, αλλά έθεσε εις την υπηρεσίαν της όλον του το πυρ που είχε μέσα του, κάθε δύναμιν ψυχικήν και σωματικήν».

Η μικρή αυτή η παράγραφος έμεινε στην ιστορία ως ο μοναδικός επικήδειος που εκφωνήθηκε για τον εαυτό του από ζώντα πολιτικό.

Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης ήταν τότε δεκαεπτά ετών. Τέσσερα χρόνια μετά, ο μεγάλος του θεός, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, θα αναλάβει οικονομικά τις σπουδές του στη Νομική. Μάλλον κάτι παρόμοιο θα έλεγε σήμερα και ο ίδιος ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης για την εξηντάχρονη πολιτική του πορεία: «Έκανα λάθη, αλλά δεν υπήρξα μοιρολάτρης, δεν μου έλειψε το θάρρος και έβγαλα στην πολιτική όλο το πυρ που είχα μέσα μου».

Έχει συζητηθεί αυτές τις μέρες -και σήμερα- η κυβερνητική θητεία του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Εύλογο, αλλά δεν είναι το μόνο πεδίο που θα πρέπει να θυμόμαστε. Ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης παρέλαβε ένα κόμμα που είχε οπισθοχωρήσει εκείνη την εποχή σε σχεδόν εμφυλιοπολεμικές θέσεις ξανά. Να θυμίσω ότι η Νέα Δημοκρατία είχε αποχωρήσει από τη Βουλή όταν ψηφίζονταν η αναγνώριση της Εθνικής Αντίστασης. Στο μανιφέστο του, όμως, στο μανιφέστο του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, υπάρχει μια νέα πρόταση ελευθερίας. Το 1985 ο Μητσοτάκης παίρνει την τόλμη και συγκρούεται με τον τότε διάχυτο και κυρίαρχο κρατισμό. Επαινεί τον πολιτικό και οικονομικό φιλελευθερισμό και τονίζει την αξία της ατομικής πρωτοβουλίας και βάζει ξανά την Ευρώπη στο κέντρο των αξιών του κόμματος. Πράγματα αυτονόητα σήμερα, αλλά όχι τη δεκαετία του 1980.

Δεν αποφεύγει, βέβαια, κατά καιρούς την πολιτική πόλωση στην αντιπαράθεση και ενίοτε, με τη συνέργεια και της άλλης πλευράς, λέει πράγματα ακραία.

Προτιμώ, όμως, να σταθώ σε μια άλλη στιγμή εκείνης της εποχής, τη συναυλία που διοργάνωσε στο Ολυμπιακό Στάδιο, δύο ημέρες πριν από τις εκλογές του Νοεμβρίου του 1989, με τον Μίκη Θεοδωράκη, με τον Μάνο Χατζηδάκη και με τον Σταύρο Ξαρχάκο. Συναυλία αντί για προεκλογική ομιλία, που έστειλε τότε, μέσα στον δύσκολο αέρα και τον αναβρασμό της εποχής, και ένα μήνυμα μετριοπάθειας. Αυτός ο σπουδαίος κοινοβουλευτικός, αυτό το «τέρας της πολιτικής επιβίωσης», για να δανειστώ τα λόγια του καθηγητή Γιάννη Βούλγαρη, χρωστούσε πολλά τόσο στην πολιτική του οξυδέρκεια όσο και στην ικανότητά του να την ακονίζει πάνω στα γεγονότα, να αφομοιώνει τα μηνύματα της εποχής και μερικές φορές να προηγείται της εποχής του. Ήταν από τους πρώτους και λίγους πολιτικούς, που απέσυρε εντελώς από το λεξιλόγιό του την εθνικιστική ρητορική. Δεν υπήρξε λαϊκιστής, πράγμα σπουδαίο. Πάντα έριχνε γέφυρες στα αντίπαλα στρατόπεδα, αν ήταν προς όφελος της πατρίδας.

Θα αναφερθώ μόνο στην απόφασή του, σε μια δύσκολη

εποχή, σε μια εποχή μεγάλων συγκρούσεων με το ΠΑΣΟΚ, να κάνει Αρχηγό ΓΕΕΘΑ τον Γιάννη Βερυβάκη, αδελφό του Λευτέρη, που ήταν τότε πρωτοκλασάτο στέλεχος του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι, ο θάνατος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη παίρνει μαζί του μια ολόκληρη εποχή, αυτή των πολιτικών που μεγάλωσαν μέσα σε πολέμους και δικτατορίες. Ήταν, όμως, πολιτικοί που στάθηκαν όρθιοι. Έκαναν λάθη, αλλά απομάκρυναν οριστικά τη χώρα μας από το βαλκανικό της παρελθόν.

Δεν υπήρξα πολιτικός φίλος του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη. Υπήρξα, όμως -και είχα την τιμή να υπάρξω- συνομιλητής του, στην αρχή ως δημοσιογράφος και μετά, πιο σπάνια, ως πολιτικός. Γιατί αυτή ήταν άλλη μία δύναμη του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη: Επιζητούσε τον αντίλογο, όπως αγαπούσε και τις συμβουλές, ειδικά στους Χανιώτες, τους οποίους κατά μία έννοια θεωρούσε όλους παιδιά του.

Παραξευέτηκαν κάποιοι που αποχαιρέτησα τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη γράφοντας: «Καλό ταξίδι, ψηλέ». Να τους πληροφορήσω, λοιπόν, για άλλη μια φορά ότι στην αργκό των Χανίων, στην αργκό της Κρήτης, ο Μητσοτάκης ήταν πάντα ο «ψηλός». Κι εγώ, για να είμαι ειλικρινής, όταν ως μικρός δημοσιογράφος άκουσα τον χαρακτηρισμό, παραξευέτηκα. Ήταν, βέβαια, ψηλός, αλλά δεν νομίζω ότι αυτός που σκέφτηκε αυτή τη φράση αναφερόταν μόνο στο φυσικό του μπόι. Αυτοί που πρωτοείπαν αυτή τη φράση ήθελαν μάλλον να τονίσουν ότι ποτέ δεν προσπάθησε να περάσει απαρατήρητος και ποτέ του δεν καμπούριασε.

Υπερασπίστηκε όρθιος και τις πιο αντιδημοφιλείς απόψεις του, ένα μεγάλο προσόν στην πολιτική και η ευθύτητά του πάντα σε τρυπούσε.

Ας τον αποχαιρέτησουμε, λοιπόν, όπως αρμόζει, με σεβασμό, αντλώντας διδάγματα από τα σωστά του και τα λάθη του.

Καλό ταξίδι, πατριώτη! Και δείξε ανοχή στους μίζερους και τους κακεντρεχείς!

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Νικόλαος Βούτσης): Ευχαριστούμε, κύριε Θεοδωράκη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να τηρήσουμε ενός λεπτού σιγή στη μνήμη του Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

(Στο σημείο αυτό τηρείται ενός λεπτού σιγή)

Αιώνία του η μνήμη!

(Χειροκροτήματα)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η ειδική συνεδρίαση της Ολομέλειας της Βουλής που ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του πρώην Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Μητσοτάκη.

Στο σημείο αυτό προτείνω μία ολιγόλεπτη διακοπή και στη συνέχεια θα εισέλθουμε στη νομοθετική εργασία, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που σας έχει διανεμηθεί.

Ευχαριστώ.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζεται η συνεδρίαση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα το δελτίο επικαιρών ερωτήσεων της Πέμπτης 8 Ιουνίου 2017.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 926/2-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Χαλκιδικής του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αικατερίνης Ιγγλέζη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση των παραγωγών της Χαλκιδικής για την καταστροφή των αροτραίων καλλιεργειών.

2. Η με αριθμό 937/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Κιλίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Γεωργαντά προς την Υπουργό Διοικητικής Ανασυγκρότησης, σχετικά με τον περιορισμό προσλήψεων σε όλους τους φορείς και τα νομικά πρόσωπα της κεντρικής διοίκησης.

3. Η με αριθμό 935/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την αποζημίωση αμπελουργών, ελαιοπαραγωγών και άλλων παραγωγών για τις ζημιές που υπέστησαν.

4. Η με αριθμό 921/1-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Α' Πειραιώς του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Νικολάου Κούζηλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, με θέμα: «περί κυρίας σύνταξης Ελλήνων ναυτικών».

5. Η με αριθμό 944/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικολάου Καραθανασόπουλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα προβλήματα εργαζομένων στη βιομηχανία παραγωγής επαγγελματικών ψυγείων «FRIGOLASS ABEE» στην Κ. Αχαΐα του Νομού Αχαΐας.

6. Η με αριθμό 928/2-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Πειραιώς των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Δημητρίου Καμμένου προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με την ανεξέλεγκτη δράση των κουκουλοφόρων αναρχικών.

7. Η με αριθμό 930/2-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Ζ' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτή Α' Αθηνών του Ποταμιού κ. Σπυρίδωνος Λυκούδη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «σε άσχημη κατάσταση το Πεδίο του Άρεως».

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφοι 2 και 3 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 927/2-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηλείας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γεράσιμου (Μάκη) Μπαλαούρα προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το χρονοδιάγραμμα προκήρυξης του Μέτρου 5.2 και τη χρήση του για την αποκατάσταση ζημιών σε πληγείσες από ακραία καιρικά φαινόμενα θερμοκηπιακές εγκαταστάσεις.

2. Η με αριθμό 938/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Αχαΐας της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέα Κατσανιώτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, με θέμα: «επιτακτική ανάγκη ολοκληρωμένων πολιτικών διαχείρισης στην καταπολέμηση των κουνουπιών από την πολιτεία».

3. Η με αριθμό 922/1-6-2017 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού Β' Αθηνών του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Ελένης Ζαρούλια προς τον Υπουργό Εξωτερικών, με θέμα: «η Παγκόσμια Τράπεζα «χαρίζει» το Αιγαίο στην Τουρκία».

4. Η με αριθμό 945/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Εμμανουήλ Συνταχάκη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, με θέμα: «άμεση επαναπρόσληψη του απολυμένου προσωπικού στη ΔΕΥΑ Ηρακλείου Κρήτης».

5. Η με αριθμό 932/2-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Β' Αθηνών του Ποταμιού κ. Γεωργίου Αμυρά προς την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σχετικά με τα ωράρια μουσείων και αρχαιολογικών χώρων κατά τη θερινή περίοδο.

6. Η με αριθμό 946/6-6-2017 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή

Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χρήστου Κατσώτη προς τον Υπουργό Εσωτερικών, σχετικά με τους εργαζόμενους στο «Βοήθεια στο Σπίτι» και τη μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ - ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρο 130 παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 4924/7-4-2017 ερώτηση του Βουλευτή Ευβοίας του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Γεωργίου Ακριώτη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με το πιστοποιητικό επαγγελματικής ικανότητας οδηγών και συνοδών του ΥΠΑΑΤ.

2. Η με αριθμό 3025/31-1-2017 ερώτηση της Βουλευτού Αττικής της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Παρασκευής Χριστοφιλοπούλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τις νέες περικοπές συντάξεων στους συνταξιούχους αγρότες και μη, που απασχολούνται σε αγροτικές εκμεταλλεύσεις.

3. Η με αριθμό 2883/25-1-2017 ερώτηση του Βουλευτή Ηρακλείου της Δημοκρατικής Συμπαράταξης ΠΑΣΟΚ – ΔΗΜΑΡ κ. Βασιλείου Κεγκέρογλου προς την Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με την άμεση εφαρμογή της ΚΥΑ περί οικονομικής ενίσχυσης ΑΜΕΑ και στους ασφαλισμένους του δημοσίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα, επίσης, να ανακοινώσω στο Σώμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την Έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων: «Κύρωση της τροποποιημένης Συμφωνίας για την Ίδρυση της Γενικής Επιτροπής Αλιείας για τη Μεσόγειο».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση και ψήφιση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου των σχεδίων νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού:

α) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου»

β) «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ».

Τα νομοσχέδια ψηφίστηκαν στη Διαρκή Επιτροπή κατά πλειοψηφία. Εισάγονται προς συζήτηση στη Βουλή με τη διαδικασία του άρθρου 108 του Κανονισμού της Βουλής, δηλαδή μπορούν να λάβουν τον λόγο όσοι έχουν αντίρρηση επί της αρχής της κυρώσεως αυτών των μνημονίων κατανόησης.

Προτείνω, λοιπόν, να γίνει ενιαία συζήτηση επί των ανωτέρω νομοσχεδίων και να λάβουν τον λόγο όσοι έχουν αντίρρηση και επιθυμούν, βεβαίως, να λάβουν τον λόγο επί των κυρώσεων για πέντε λεπτά.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχω τη συναίνεση του Σώματος. Έχω εδώ τα Πρακτικά της Επιτροπής. Βλέπω ότι «υπέρ» ψήφισαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες και ο ΣΥΡΙΖΑ. Όλα τα άλλα κόμματα είχαν επιφύλαξη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ψήφισε «παρών».

Η Νέα Δημοκρατία θέλει να λάβει τον λόγο;

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Κύριε Πρόεδρε, δεν έχουμε αντίρρηση. Υπερψηφίζουμε τις δύο κυρώσεις μνημονίων κατανόησης ανάμεσα στην Ελλάδα και τις χώρες του Ιράκ και της Αιγύπτου. Απλώς επιφυλαχτήκαμε να απαντήσουμε, γιατί φοβόμασταν μήπως κατατεθεί, συζητηθεί και υπερψηφιστεί προφανώς από την Κυβέρνηση κάποια τροπολογία, καθώς κατά πάγια τακτική η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ φέρνει τροπολογίες σε άσχετα, ως επί το πλείστον, νομοσχέδια –εν προκειμένω, του Αθλητισμού που μας αφορά- και γι' αυτό περιμέναμε να δούμε.

Οπότε δεν έχουμε καμμία αντίρρηση. Τις υπερψηφίζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όσον αφορά τις τροπολογίες, θέλω να σας ενημερώσω -έκανα τη συζήτηση με τον κύριο Υπουργό- ότι έχει κατατεθεί μία βουλευτική. Θα εξηγήσει, βεβαίως, ο Υπουργός τους λόγους για τους οποίους δεν θα την κάνει αποδεκτή. Επομένως δεν υπάρχει καμμία επί της ουσίας τροπολογία. Ήταν, δηλαδή, μία βουλευτική τροπολογία που ο κύριος Υπουργός, για λόγους που θα εξηγήσει ο ίδιος, δεν θα την κάνει αποδεκτή.

Πάμε στη Δημοκρατική Συμπαράταξη.

Ορίστε, κυρία Κεφαλίδου, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι γεγονός ότι αυτά τα δύο μνημόνια συνεργασίας της Ελλάδας με την Αίγυπτο και της Ελλάδας με το Ιράκ έχουν ξεκινήσει από πολύ παλιά. Θεωρούμε ότι είναι κλειδί για την προώθηση της παγκόσμιας ειρήνης, όχι για ταραταζούμ και φιέστες λατινοαμερικάνικου τύπου και υπερπαραγωγές προς λαϊκή τέρψη, αλλά ως λύση ανάπτυξης, προσφέροντας στη χώρα μας έναν ισχυρό ρόλο στην ευρύτερη περιοχή με σημαντικές προεκτάσεις και για την οικονομία μας.

Δεδομένου δε ότι η ελληνική επιχειρηματικότητα σε αυτές τις χώρες εκπροσωπείται με μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων και επενδύσεων, κυρίως στους τομείς των κατασκευών, της ενέργειας, της γεωργίας, των διατροφικών προϊόντων, των καταναλωτικών αγαθών, της τεχνολογίας των πληροφοριών, με δυνατότητες ακόμη μεγαλύτερης αύξησής τους, εμείς ως Δημοκρατική Συμπαράταξη ψηφίζουμε θετικά και χαιρόμαστε που, έστω και υπό τις παρούσες συνθήκες και παρά τα ακροβατικά, παρά τον διχαστικό της λόγο και την τακτική της Κυβέρνησης να γκρεμίζει ό,τι χτίσαμε τις τελευταίες δεκαετίες, συνεχίζει ένα έργο που ξεκίνησε πολύ πριν ο ΣΥΡΙΖΑ γίνει Κυβέρνηση.

Είναι πράγματι κρίμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που τέτοιες συνεργασίες είναι μία σταγόνα σε έναν ωκεανό αλλοπρόσας, ανεύθυνης και ανεργμίστης πολιτικής.

Πιστεύουμε ότι στα χέρια μας άλλης κυβέρνησης αυτά τα μνημόνια συνεργασίας θα μπορούσαν να είναι ο μπροστάρης μιας ανάπτυξης χωρίς λίτρα στους δανειστές μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ψηφίζετε και τις δύο συμφωνίες, κυρία Κεφαλίδου;

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ναι, και τις δύο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Πάμε τώρα στον ειδικό αγορητή του Λαϊκού Συνδέσμου - Χρυσή Αυγή κ. Αντώνη Γρέγο.

Στην επιτροπή είχατε κρατήσει κι εσείς επιφυλάξεις.

Ορίστε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να ευχηθούμε, κατ' αρχάς, καλή επιτυχία στους μαθητές που δίνουν εξετάσεις.

Συζητάμε σήμερα την Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου». Βεβαίως, η λέξη «μνημόνιο» παραπέμπει σε ανέχειες, στη φτωχοποίηση και στην εξαθλίωση.

Με το εν λόγω μνημόνιο επιδιώκεται η ενθάρρυνση και η προώθηση της εργασίας σε ζητήματα πολύπλευρου αθλητικού ενδιαφέροντος. Να πούμε εδώ ότι το μνημόνιο αυτό έχει υπογραφεί στις 4-12-2014 και σήμερα έρχεται προς κύρωση από τη Βουλή των Ελλήνων. Είπαμε ότι η αθλητική συνεργασία θα επιτευχθεί με διάφορους τρόπους: συνεργασία στον τομέα της έρευνας, στην ανάπτυξη των αθλημάτων, στον έλεγχο ντόπινγκ, στην ενίσχυση του θεσμού των Ολυμπιακών Αγώνων, στη συνδιοργάνωση αγώνων, στην συνεργασία σε τομείς ασφαλείας αθλητικών δραστηριοτήτων και άλλα πολλά.

Ως έννοια, η συνεργασία στον αθλητισμό μεταξύ της πατρίδας μας και μιας άλλης χώρας δεν θα βρίσκει, φυσικά, κάποιον αντίθετο. Όπως σε κάθε τέτοιου είδους κύρωση, όμως, έτσι κι εδώ μας απασχολούν ουσιαστικά και βαθύτερα ζητήματα πέρα από το όποιο μνημόνιο συνεργασίας. Εν προκειμένω, έχουμε τη συ-

νεργασία στον τομέα του αθλητισμού με την Αίγυπτο. Σε ανάλογες κυρώσεις έχουμε τοποθετηθεί για τη γενικότερη σχέση της πατρίδας μας με την Αίγυπτο.

Να πούμε εδώ ότι οι δεσμοί μας είναι πάρα πολύ στενοί. Είχαμε μία μεγάλη ελληνική παροικία στην Αίγυπτο που αριθμούσε περίπου εκατόν σαράντα χιλιάδες άτομα. Έχει βέβαια συρρικνωθεί αυτή η παροικία και σήμερα ζουν περίπου τέσσερις χιλιάδες Έλληνες. Οι μεγαλύτερες κοινότητες είναι αυτές του Καΐρου και της Αλεξάνδρειας.

Όσον αφορά τον αθλητισμό, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι στην Αλεξάνδρεια υπήρχαν δώδεκα ελληνικοί αθλητικοί σύλλογοι που ανέπτυξαν έντονη δραστηριότητα συμμετέχοντας σε πάρα πολλά πρωταθλήματα. Επίσης, ενδεικτικά να αναφέρουμε τις παροικιακές αθλητικές ομάδες του Καΐρου, τον Μικρασιατικό Αθλητικό Σύλλογο «Μίλων», ο οποίος ιδρύθηκε το 1873 στην Αλεξάνδρεια, τον Σύλλογο Ελλήνων Καΐρου και άλλους πολλούς. Άρα οι δεσμοί μεταξύ της πατρίδας μας και της Αιγύπτου ήταν στενοί και στον τομέα του αθλητισμού.

Πέρα, όμως, από τη συνεργασία μας στον αθλητικό τομέα, θα πρέπει να μας ενδιαφέρουν και κάποιοι γενικότεροι παράμετροι. Αναφέρθηκε και στην Επιτροπή και εν τάχει θα πω ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό ότι η Αίγυπτος έχει δεχτεί να προχωρήσει η οριοθέτηση της ΑΟΖ με την Ελλάδα, που συνιστά πλήρη αναγνώριση της επήρειας του Καστελόριζου που αμφισβητεί αυτήν τη στιγμή η Τουρκία. Με το προηγούμενο καθεστώς Μόρσι, που ήταν πολύ κοντά στην κυβέρνηση Ερντογάν, η Αίγυπτος δεν αναγνώριζε την ελληνική ΑΟΖ. Εκτός από την ΑΟΖ, φυσικά, υπάρχουν και κοινά ενεργειακά συμφέροντα που άπτονται της μεταφοράς των κοιτασμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου.

Αυτά, για να τονιστεί το συνολικό πλαίσιο που ενδεχομένως ξεφεύγει από το στενότερο πλαίσιο για τον τομέα για τον οποίο συζητάμε. Με αυτές τις σκέψεις για το συγκεκριμένο ψηφίζουμε «παρών».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Για τις δύο συμβάσεις «παρών»;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Ναι, θα σας πω και για τη δεύτερη.

Βεβαίως, όπως είπαμε και στην επιτροπή, συζητάμε για μια ολυμπιακή εκεχειρία στη σκιά βομβιστικών επιθέσεων από ακραίους ισλαμιστές με πάρα πολλά θύματα Χριστιανούς σε Αίγυπτο και Ιράκ, επιθέσεις που δυστυχώς θα συνεχιστούν σε αυτές τις δύο χώρες και σε άλλες πόλεις της Ευρώπης.

Όσον αφορά την κύρωση με το Ιράκ, με το εν λόγω μνημόνιο επιδιώκεται η ενθάρρυνση και προώθηση συνεργασίας σε ζητήματα αθλητικού ενδιαφέροντος. Το μνημόνιο αυτό έχει υπογραφεί στις 11-11-2015 και σήμερα έρχεται προς κύρωση. Ψηφίζουμε επίσης «παρών» και σε αυτήν την κύρωση, με κάποιες επιφυλάξεις όσον αφορά το άρθρο 5, που αναφέρεται στα έσοδα.

Έχουμε και κάποιες γενικές παρατηρήσεις: Θεωρούμε ότι η ελληνική Κυβέρνηση φαίνεται αδύναμη να καταπολεμήσει και να αντιμετωπίσει τα προβλήματα που μαστίζουν τον αθλητισμό, όπως είναι η βία στα γήπεδα, ο παράνομος στοιχηματισμός, η εμπορευματοποίηση, που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την ολυμπιακή ιδέα, η διαφθορά, η διαπλοκή και πλήθος άλλων.

Συμφωνούμε ότι ο αθλητισμός πρέπει να ενώνει, αλλά να μην ξεχνάμε ότι μπορεί να γίνει και αφορμή για ανεξέλεγκτες καταστάσεις, όπως στην περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας.

Μία σοβαρή επισήμανση, κύριε Υπουργέ: Θα πρέπει να ενημερώσετε τις αθλητικές ομοσπονδίες του Ιράκ και της Αιγύπτου ότι δεν θα πρέπει να δέχονται εθνικές ομάδες και συλλόγους που χρησιμοποιούν τη λέξη «Μακεδονία», διότι αυτό είναι ξεκάθαρη παραποίηση της ιστορίας μας. Εμείς έχουμε στείλει από το 2012 επιστολές στις μεγάλες ομοσπονδίες, και στη FIFA και στη FIBA, για το συγκεκριμένο θέμα.

Ψηφίζουμε «παρών» και σε αυτήν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε.

Προχωρούμε στον ειδικό αγορητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρδαλή. Έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά. Από ό,τι βλέπω, ψηφίσατε «παρών» και προφανώς παραμένετε. Ορίστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το ΚΚΕ βλέπει θετικά γενικά τις συμφωνίες που αναπτύσσουν τη φιλία μεταξύ των λαών. Τις εξετάζουμε, όμως, προσεκτικά, ακόμα και αν έχουν μικρά περιθώρια, με βασικό κριτήριο αν δημιουργούν όρους που βοηθούν στην ανάπτυξη της φιλίας και της συνεργασίας μεταξύ των λαών ή αν πρόκειται για συμφωνίες που υπηρετούν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα, πολιτικές επιδιώξεις που στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα των λαών ή ακόμη αν είναι ενταγμένες στον σχεδιασμό γενικότερων ιμπεριαλιστικών κέντρων. Με αυτό το κριτήριο εξετάζουμε και τα μνημόνια συνεργασίας με Αίγυπτο και Ιράκ στον τομέα του αθλητισμού.

Όμως, μερικές αναφορές στα συγκεκριμένα μνημόνια κατανόησης που σήμερα συζητάμε, όπως για παράδειγμα ο ρόλος της αποκαλούμενης «ολυμπιακής εκεχειρίας», η εκτίμηση και η αξιολόγηση των Ολυμπιακών Αγώνων -όλοι γνωρίζετε πως έχουμε διαφορετική προσέγγιση σε αυτά τα ζητήματα- μάς οδηγούν να ψηφίσουμε «παρών» στα συγκεκριμένα μνημόνια συνεργασίας.

Και αυτό γιατί:

Πρώτον, οριοποιείται ο ρόλος των Ολυμπιακών Αγώνων, αν και είναι γνωστό σε όλους σας ότι αυτοί έχουν εμπορευματοποιηθεί, κυριαρχούν τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα και έχουν μετατραπεί σε πεδίο πολιτικοοικονομικής διαπλοκής και μεγάλων σκανδάλων σε βάρος του αθλητισμού και της καλώς εννοούμενης αμόλας.

Δεύτερον, υμνούν την αποκαλούμενη «ολυμπιακή εκεχειρία» και βάζουν στόχο να εδραιωθεί μάλιστα στη συλλογική συνείδηση της ανθρωπότητας. Μια τέτοια προσέγγιση, κατά τη γνώμη μας, οδηγεί ως μέσο παραπλάνησης των λαών, μια που στην πράξη αποσιωπά τις πραγματικές αιτίες των ιμπεριαλιστικών πολέμων και συγκαλύπτει τις ευθύνες των υπεύθυνων.

Ακόμη και αν παραβλέψει κανείς τον ρόλο των μη κυβερνητικών οργανώσεων, η παρουσίαση της ολυμπιακής εκεχειρίας, ως μέσο για την παύση των παγκόσμιων συγκρούσεων, κρύβει τις ιμπεριαλιστικές αντιθέσεις και τους ανταγωνισμούς για τις πηγές ενέργειας, τους δρόμους περάσματος, το μοίρασμα των αγορών, ως τη μόνη αιτία για το ξέσπασμα των ιμπεριαλιστικών πολέμων.

Μία τέτοια προσέγγιση κρύβει τον επικίνδυνο ρόλο του ΝΑΤΟ, των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στους πολέμους ευρύτερα στην περιοχή μας και μεταξύ αυτών και στον πολύχρονο πόλεμο του Ιράκ, ενώ οριοποιεί από την άλλη μεριά και τον ρόλο της Κυβέρνησης.

Οι ιμπεριαλιστές είναι αυτοί που με το αίμα των λαών ξαναμοιράζουν τη γη και γι' αυτό καλλιεργούν τις εθνικιστικές έχθρες ανάμεσα στους λαούς. Οι ευθύνες της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι τεράστιες, γιατί στο πλαίσιο της αναβάθμισης του ρόλου της αστικής τάξης της χώρας μας στην ευρύτερη περιοχή μπλέκει τη χώρα μας σε αυτούς τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς και με τη συμφωνία του συνόλου των αστικών κομμάτων της Αντιπολίτευσης στη Βουλή πρωτοστατεί ως σημαιοφόρος των σχεδίων του ΝΑΤΟ και της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην περιοχή.

Για το κόμμα μας ο αθλητισμός είναι δικαίωμα για όλους και όχι για λίγους. Μπορεί και πρέπει να γίνει γέφυρα φιλίας ανάμεσα στους λαούς όλης της γης. Για το ΚΚΕ ο αθλητισμός, όπως και ο πολιτισμός, αποτελούν κοινωνικό αγαθό για κάθε νέο, μακριά από χορηγούς και διαφημιστικά πακέτα στα πλαίσια της πάλης για την ικανοποίηση όλων των σύγχρονων αναγκών.

Για όλους τους παραπάνω λόγους επαναλαμβάνω πως θα ψηφίσουμε «παρών» και στα δύο νομοσχέδια που κυρώνουν τα συγκεκριμένα μνημόνια για τον αθλητισμό.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Προχωράμε στην Ένωση Κεντρώων. Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής της κ. Σαρίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά τις τελευταίες εξελίξεις στην αραβική χερσόνησο η Αίγυπτος ζήτησε από την Ελλάδα να την εκπροσωπεί πλέον στο Κατάρ. Αυτό είναι μια ιδιαίτερα θετική εξέλιξη. Το πολιτικό κεφάλαιο που χρησιμοποιεί ο κ. Κοτζιάς με πάρα πολύ μεγάλη επιδε-

ξιότητα, για να υποστηρίξει και να στηρίξει τα ελληνικά συμφέροντα, χτίζεται κάθε φορά που υπερψηφίζει η ελληνική Βουλή τέτοιου είδους διεθνείς συμβάσεις.

Η Ένωση Κεντρώων θα τις υπερψηφίσει.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τελειώνουμε με τον ειδικό αγορητή του Ποταμιού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καθίστε, κύριε Παπαχριστόπουλε. Εσείς έχετε ψηφίσει στην επιτροπή «υπέρ». Με βάση τον Κανονισμό τον λόγο παίρνουν όσοι είχαν κρατήσει επιφυλάξεις ή αρνητικές τοποθετήσεις. Αλλιώς θα έδινα πρώτα τον λόγο στον κ. Πάντζα.

Τελειώνουμε με τον κ. Μαυρωτά, που είχε κρατήσει επιφυλάξεις. Μετά για δύο - τρία λεπτά, κατά παρέκκλιση του Κανονισμού, θα ρωτήσω και τον κ. Πάντζα και εσάς εάν θέλετε να κάνετε μια τοποθέτηση. Αλλιώς τυπικά εσείς που είχατε ψηφίσει «υπέρ» δεν έχετε τον λόγο, αλλά επειδή έχουμε χρόνο θα σας τον δώσω.

Τελειώνουμε, εννοούσα, με τον κ. Μαυρωτά, σε ό,τι αφορά αυτούς που δεν είχαν ψηφίσει «υπέρ».

Ορίστε, κύριε Μαυρωτά, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο λόγος της επιφύλαξης στις επιτροπές ήταν, προκειμένου να έχουμε τον λόγο, σε περίπτωση που ερχόντουσαν τροπολογίες στη συγκεκριμένη κύρωση. Γι' αυτό είχαμε κρατήσει την επιφύλαξη.

Κατά τα άλλα πιστεύουμε ότι γενικά ο αθλητισμός είναι μια δραστηριότητα που μπορεί να παίξει μεγάλο ρόλο στη σύσφιγξη των σχέσεων μεταξύ ανθρώπων και λαών ειδικά στο θέμα της κύρωσης του μνημονίου κατανόησης με την Αίγυπτο, όπου εκεί υπάρχει -και υπήρχε- και μια ισχυρή ελληνική παροικία με μεγάλο αθλητικό παρελθόν, το οποίο προσπαθεί να το συνεχίσει και στη χώρα μας.

Θα θέλαμε πραγματικά να δούμε να ενισχύονται οι σχέσεις κυρίως σε θέματα αθλητικού τουρισμού, δηλαδή προετοιμασίες ομάδων, ομοσπονδιών, εθνικών ομάδων μεταξύ των δύο χωρών σε αθλήματα τα οποία είναι ανεπτυγμένα και στις δύο χώρες και, επίσης, στα θέματα καταπολέμησης του ντόπινγκ, όπου αυτά τα μνημόνια κατανόησης μπορεί να παίξουν ένα μεγάλο ρόλο διευκόλυνσης συγκεκριμένων διαδικασιών. Οπότε και για τα δύο μνημόνια κατανόησης είμαστε θετικοί ως προς την κύρωσή τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Πριν δώσω τον λόγο στον κύριο Υπουργό, ρωτώ πρώτα τον κ. Πάντζα αν θέλει να πει κάτι για τρία λεπτά. Μετά θα δώσω τον λόγο στον κ. Παπαχριστόπουλο για άλλα τρία λεπτά.

Ορίστε, κύριε Πάντζα, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, δεν τα χρειάζομαι τα τρία λεπτά.

Χαίρομαι που πέρασαν με μεγάλη πλειοψηφία.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Εντάξει. Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Παπαχριστόπουλε, έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να αντισταθώ στον πειρασμό να μιλήσω, γιατί πριν από λίγο αποτίσαμε ένα τελευταίο αντίο σε έναν πολιτικό που πραγματικά δίδαξε μετριοπάθεια, σωφροσύνη και τουλάχιστον χαμηλούς τόνους.

Το λέω αυτό γιατί μου έκανε φοβερή εντύπωση. Το θυμάμαι. Ήμουν φοιτητής όταν είδα δημοσιευμένη τη φωτογραφία του εκλιπόντος, του Κωνσταντίνου Μητσότακη που ούτε λίγο ούτε πολύ τον στιγμάτιζαν ότι ήταν συνεργάτης των Γερμανών. Και με αποδείξεις είδαμε τον άνθρωπο που δημοσίευσε τη φωτογραφία να θέλει να ζητήσει συγγνώμη μετά από μερικά χρόνια.

Ηθική υποχρέωσή μας, λοιπόν, είναι να είμαστε ειλικρινείς, να αποκαθίσταται στο τέλος η αλήθεια. Το λέω αυτό, διότι μπορεί να φαίνεται ότι δεν έχει σχέση, αλλά πιστεύω ότι έχει σχέση, όμως, με την εξής έννοια: Ο Τζέρεμι Κόρμπιν πριν από δεκατέσ-

σερα χρόνια στο Hyde Park μόνος, απομονωμένος τελείως, κόντρα στην τότε πολιτική Μπλερ και Μπους έλεγε ότι ο πόλεμος που ξεκινάει στο Ιράκ είναι ψεύτικος, δεν υπάρχουν πυρηνικά. Είχε απομονωθεί τότε και είχε κατηγορηθεί και για πράγματα απίστευτα που δεν ισχύουν. Και σήμερα βλέπουμε την ειλικρίνεια αυτού του πολιτικού σιγά-σιγά να γίνεται κατανοητή από ένα μεγαλύτερο κομμάτι Βρετανών πολιτών.

Θέλω, επίσης, με την ευκαιρία αυτού του νομοσχεδίου να πω ότι είναι τιμή το ότι η Αίγυπτος διάλεξε τον Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας να την εκπροσωπήσει σε αυτήν τη διένεξη που υπάρχει ανάμεσα στο Κατάρ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όχι τον Υπουργό, την Ελλάδα, την πρεσβεία της Ελλάδας. Δεν διάλεξε πρόσωπο. Τη χώρα μας σαν εκπρόσωπό της στο Κατάρ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είπα, κύριε Πρόεδρε. Τη χώρα μας διάλεξε. Ο Υπουργός Εξωτερικών εκπροσωπεί τη χώρα μας. Φαντάζομαι το ίδιο πράγμα λέμε. Τώρα μην κολλήσουμε εκεί.

Είναι για εμάς ιδιαίτερα τιμητικό. Και επίσης, δεν έχω κανέναν διαταγμό να πω ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου -ας είναι αντίπαλος ή ό,τι θέλει- έβαλε ένα πολύ μεγάλο λιθάρι για τη φιλία με τον αραβικό κόσμο και τα αποτελέσματα τα εισπράττουμε. Είμαστε η μοναδική χώρα στον κόσμο, στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπου δεν έχει γίνει ποτέ τρομοκρατικό χτύπημα τέτοιου είδους.

Τελειώνοντας θέλω, επίσης, να θυμίσω ότι η Αίγυπτος έχει κοινά συμφέροντα στην ΑΟΖ τη δική μας. Και το Ιράκ, είναι πολύπαθο και έχει ακόμα πάρα πολλά προβλήματα και έχασαν τη ζωή τους πάνω από τριακόσιοι πενήντα χιλιάδες άνθρωποι. Εγώ όχι μόνο χαιρετίζω, όχι μόνο υπερψηφίζουμε αυτήν την κίνηση, αλλά θέλουμε να την δούμε να γιγαντώνεται. Δηλαδή την επίτευξη φιλίας με μικρές χώρες κάποιοι μπορεί να μην τις υπολογίζουν αλλά κάνουν λάθος. Είναι όφελος γι' αυτή τη χώρα που δίδαξε πολιτισμό και δημοκρατία. Σαφώς υπερψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Αθλητισμού κ. Γεώργιος Βασιλείαδης.

Κύριε Υπουργέ, αιτιολογήστε και το «όχι» σας στην τροπολογία, για τα Πρακτικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Μάλιστα, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χαίρομαι κι εγώ που με πολύ μεγάλη πλειοψηφία θα περάσουν οι δύο αυτές κυρώσεις του μνημονίου συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και της Αιγύπτου και του Ιράκ.

Η διπλωματία που γίνεται μέσω του αθλητισμού είναι κομβική στις νεότερες διπλωματικές, πολιτικές σχέσεις. Και νομίζω ότι είναι ένα πεδίο που βοηθάει την περαιτέρω σύσφιξη των σχέσεων της Ελλάδας με τον αραβικό κόσμο.

Προσπαθούμε στην εξέλιξη αυτής της πολιτικής, αυτά τα μνημόνια συνεργασίας να τα εμπλουτίζουμε και με άλλες βασικές επιλογές της πολιτικής μας. Όπως θα διαπιστώσετε, επειδή και τα δύο μνημόνια έχουν μια απόσταση μεταξύ τους, προσπαθούμε να τονίζουμε τη θέση της γυναίκας στον αθλητισμό και προσπαθούμε να θέτουμε και το θέμα του match fixing που ταλανίζει το σύνολο του αθλητικού και οικονομικού κόσμου σε παγκόσμιο επίπεδο.

Εδώ θέλω να απαντήσω σε μια απορία για το ποιον λόγο ίσως το ένα μνημόνιο συνεργασίας είναι λίγο πιο προωθημένο από τα υπόλοιπα. Με αυτήν την πολιτική, με αυτή τη στρατηγική πορευόμαστε. Το αμέσως επόμενο διάστημα και συγκεκριμένα στα μέσα Ιουλίου στο Καζάν της Ρωσίας θα υπογραφούν και αντίστοιχες συμφωνίες και με την Ιαπωνία για τα θέματα των Ολυμπιακών Αγώνων -όπως γνωρίζετε η Ιαπωνία φιλοξενεί τους επόμενους Ολυμπιακούς Αγώνες- αλλά και με την κυβέρνηση κατά πάσα πιθανότητα, γιατί είμαστε σε διαδικασία διαπραγματεύσεως ακόμα

με την κυβέρνηση της Ρωσίας. Και θα προσπαθήσουμε να επανεκκινήσουμε το θέμα της ολυμπιακής εκχειρίδας -θα συμφωνήσω με την εισηγήτρια της Δημοκρατικής Συμπαράταξης- όχι με τους όρους των γιορτών και των κορδελών ευτυχίας, αλλά με τους όρους ουσιαστικής παρέμβασης.

Θα ήθελα να πω δυο λόγια σχετικά με την τροπολογία. Δεν θα την κάνω αποδεκτή για δύο λόγους. Κατ' αρχάς, αφορά το Υπουργείο Οικονομικών και τους όρους φορολόγησης, επομένως προφανώς θα πρέπει να υπάρξει μια μεγαλύτερη επεξεργασία για ένα τέτοιο ζήτημα. Από την άλλη, η εξαίρεση για το σύνολο της ακίνητης περιουσίας -γιατί εγώ αυτό καταλαβαίνω ανά την επικράτεια για τις μονές του Αγίου Όρους ενδεχομένως δημιουργεί μεγαλύτερα δημοσιονομικά προβλήματα, που δεν μπορούμε με μια τροπολογία να περάσουν από μια τέτοια διαδικασία.

Επομένως, για το λόγο αυτό δεν την κάνω αποδεκτή, κύριε Πρόεδρε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Υπάρχει και ένας τρίτος τυπικός λόγος, το ότι δεν έχει έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, γιατί αφορά οικονομικό θέμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ (Υφυπουργός Αθλητισμού): Με καλύπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στο τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ναι.

ΑΝΝΑ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ: Ναι.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ναι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Μνημόνιο Κατανόησης στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου που υπογράφηκε στο Κάιρο, στις 4 Δεκεμβρίου 2014, το κείμενο του οποίου σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργείο Νεολαίας και Αθλητισμού της Αραβικής Δημοκρατίας της Αιγύπτου, στο εξής αναφερόμενοι ως «Συμβαλλόμενοι», επιθυμώντας να ενισχύσουν τους δεσμούς φιλίας και συνεργασίας οι οποίοι ήδη υφίστανται μεταξύ των δύο Υπουργείων στους τομείς Αθλητισμού και να ενδυναμώσουν τη συνεργασία τους σε διεθνή ζητήματα αμοιβαίου και πολύπλευρου αθλητικού ενδιαφέροντος, συμφώνησαν τα εξής :

ΑΡΘΡΟ 1

Οι Συμβαλλόμενοι θα ενισχύσουν τη συνεργασία τους υπογραμμίζοντας την αξία των Ολυμπιακών Αγώνων ως μοναδικού διεθνούς πολιτιστικού γεγονότος, επί χιλιετίες, ενθαρρύνοντας τις αξίες του ανταγωνισμού, της αλληλεγγύης και της φιλίας μεταξύ των λαών και εκφράζοντας την πρόθεσή τους να διατηρήσουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες ως ένα Διεθνές αθλητικό γεγονός «καθαρής συνείδησης».

ΑΡΘΡΟ 2

Οι Συμβαλλόμενοι θα ενισχύσουν τους θεσμούς των Ολυμπιακών Αγώνων, εργαζόμενοι από κοινού προς τη δημιουργία και υποστήριξη προτάσεων, σχετικών με την Ολυμπιακή Εκεχειρία, οι οποίες θα υποβληθούν στους διοργανωτές των Ολυμπιακών Αγώνων 2016 και 2020. Οι Συμβαλλόμενοι θα καταβάλουν όλες τις κατάλληλες προσπάθειες για την αναβίωση της Ολυμπιακής Εκεχειρίας και για την καθιέρωσή της ως συλλογική συνείδηση του Ανθρώπινου Γένους. Οι Συμβαλλόμενοι θα ενισχύσουν τη συνεργασία τους εντός των θεσμών του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών, προκειμένου να παγιώσουν την αναγνώριση των αξιών της Ολυμπιακής Εκεχειρίας και της παγκόσμιας

υλοποίησής της. Οι Συμβαλλόμενοι θα καταβάλουν όλες τις κατάλληλες προσπάθειες προκειμένου η Ολυμπιακή Εκεχειρία να καταστεί ένα αποτελεσματικό εργαλείο ώστε να ανοίξει τον δρόμο προς την παύση των παγκόσμιων συγκρούσεων.

ΑΡΘΡΟ 3

Οι Συμβαλλόμενοι θα εργαστούν για την ενίσχυση των μέσων συνεργασίας μεταξύ τους στον τομέα του Αθλητισμού. Για τον σκοπό αυτό :

1. Θα εξετάσουν και επωφεληθούν από τις εμπειρίες και την πείρα ο ένας του άλλου στον τομέα του Αθλητισμού.
2. Θα συντονίσουν αμοιβαία και ανταλλάξουν απόψεις και τεχνογνωσία στις συναντήσεις και συνεδριάσεις για θέματα Αθλητισμού.
3. Θα ανταλλάξουν πληροφορίες και έγγραφα στους τομείς που σχετίζονται με Αθλητικές δραστηριότητες καθώς και σχετικά με τα κέντρα τα οποία εξειδικεύονται στην εκπαίδευση των Αθλητικών ηγετών.
4. Θα ανταλλάσσουν Αθλητικά περιοδικά, εκδόσεις και βιβλία σχετικά με Αθλητικές δομές.
5. Θα συνεργαστούν στον τομέα Αθλητικού Τύπου για τον σκοπό ενημέρωσης των Συμβαλλομένων σχετικά με τις εξελίξεις στην Αθλητική δραστηριότητα.
6. Θα ανταλλάξουν Τεχνογνωσία στον τομέα επενδύσεων και συντήρησης των Αθλητικών εγκαταστάσεων.
7. Θα ανταλλάξουν απόψεις για τα Αθλητικά Πρωταθλήματα και τις Αθλητικές Ομάδες στα διάφορα αθλήματα σε συνδυασμό με την αντίστοιχη λέσχη.
8. Θα ανταλλάξουν πληροφορίες για τους αντίστοιχους Κανονισμούς και Κωδικούς σε σχέση με τον τομέα του Αθλητισμού.
9. Θα ενθαρρύνουν τους εκπροσώπους και των δύο Κρατών να παρακολουθήσουν σημαντικά συνέδρια και σεμινάρια και να συμμετάσχουν σε ειδικά εκπαιδευτικά τμήματα στον τομέα της διαίτησας, της εκπαίδευσης και της διαχείρισης που θα οργανώνονται σε οποιοδήποτε από τα δύο κράτη.
10. Θα ανταλλάξουν εμπειρία στον τομέα της Αθλητικής Ιατρικής, τραυματισμών γηπέδου και εξειδικευμένης χειρουργικής, καθώς και την επωφέλεια από τις σχετικές σύγχρονες μεθόδους αποκατάστασης.

11. Θα αξιοποιήσουν την Τεχνογνωσία η οποία έχει αποκτηθεί από τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας του 2004. Από την άποψη αυτή, η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας θα μεταβιβάσει αντίστοιχη εμπειρία, ειδικά στους τομείς πολιτικής προστασίας και ασφάλειας για την προετοιμασία, διεξαγωγή και υποδομή παγκοσμίων αθλητικών γεγονότων.

ΑΡΘΡΟ 4

Οι Συμβαλλόμενοι θα συνεργαστούν στον τομέα έρευνας και ανάπτυξης αθλημάτων όπου περιλαμβάνονται τα εξής :

- Αθλητισμός για παιδιά και νέους
- Αθλητισμός για Όλα τα Προγράμματα
- Αθλητισμός για Ειδικές Ανάγκες
- Αθλητική Ιατρική
- Έλεγχος Ντόпинγκ – συνεργασία ειδικά με το σύστημα του Παγκόσμιου Οργανισμού Εναντίον της Φαρμακοδιέγερσης (WADA)

-
- Διαχειρίσεις και Συντήρηση Αθλητικών Εγκαταστάσεων
 - Πεδία Εκπαίδευσης
 - Οποιοδήποτε άλλοι τομείς συνεργασίας οι οποίοι θα συμφωνηθούν ειδικά στον τομέα εθελοντισμού, εξίσου σεβαστοί και από τις δύο κοινότητες.

ΑΡΘΡΟ 5

Οι Συμβαλλόμενοι θα ενθαρρύνουν την ανταλλαγή Αθλητικών Αντιπροσωπειών σύμφωνα με τους εξής οικονομικούς όρους :

Η επισκέπτρια χώρα θα βαρύνεται με τα έξοδα ταξιδίων μετ'επιστροφής, ενώ η υποδεχόμενη χώρα θα βαρύνεται με τα έξοδα διαμονής, διατροφής, εσωτερικών μετακινήσεων και ιατρικής περίθαλψης σε περιπτώσεις ανάγκης. Επίσης θα προσπαθεί να διευκολύνει, στον μέγιστο δυνατό βαθμό, τις διαδικασίες σχετικά με την οργάνωση, πρόσκληση, ταξίδια και συμμετοχή σε μεγάλα αθλητικά γεγονότα.

ΑΡΘΡΟ 6

Κάθε διαφωνία σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή του παρόντος Μνημονίου Κατανόησης θα διακανονίζεται φιλικά, με συνεννοήσεις μεταξύ των Συμβαλλομένων Μερών, μέσω των διπλωματικών οδών.

ΑΡΘΡΟ 7

Το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία ειδοποίησης με την οποία η Ελληνική πλευρά θα ενημερώσει την Αιγυπτιακή πλευρά – εγγράφως- δια της διπλωματικής οδού, σχετικά με την ολοκλήρωση των εσωτερικών της διαδικασιών, οι οποίες απαιτούνται για την έναρξη ισχύος του παρόντος Μνημονίου.

Το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης θα παραμείνει σε ισχύ για διάστημα τεσσάρων ετών από την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του και θα ανανεώνεται αυτόματα στη συνέχεια, για διαδοχικά διαστήματα τεσσάρων ετών, εκτός εάν οποιοσδήποτε από τους δύο Συμβαλλόμενους ειδοποιήσει τον άλλο εγγράφως μέσω των διπλωματικών οδών, για την πρόθεσή του να καταγγείλει το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης, τουλάχιστον έξι μήνες πριν την λήξη της αρχικής ή κάθε μεταγενέστερης περιόδου ισχύος αυτού.

ΑΡΘΡΟ 8

Το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης μπορεί να τροποποιηθεί με αμοιβαία έγγραφη συναίνεση των Συμβαλλομένων Μερών.

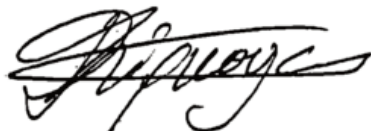
Οποιοσδήποτε τροποποιήσεις στο παρόν Μνημόνιο Κατανόησης θα τεθούν σε ισχύ σύμφωνα με τη διαδικασία του Άρθρου «7».

Έγινε στο Κάιρο την 4^η Δεκεμβρίου 2014 σε δύο πρωτότυπα, καθένα στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα, με όλα τα κείμενα να είναι εξίσου γνήσια. Σε περίπτωση διαφωνίας, το αγγλικό κείμενο θα υπερισχύει.

Υπογράφεται εκ μέρους

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

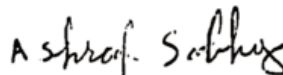
Α.Ε. Δημήτριος Κούρκουλας

Υφυπουργός Εξωτερικών

Υπογράφεται εκ μέρους

ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΑΡΑΒΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Δρ. Ashrar Sobhy

Βοηθός Υπουργός

Νεολαίας και Αθλητισμού

**MEMORANDUM OF UNDERSTANDING
IN THE FIELD OF SPORTS
BETWEEN
THE MINISTRY OF CULTURE AND SPORTS
OF THE HELLENIC REPUBLIC
AND
THE MINISTRY OF YOUTH AND SPORTS
OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT**

The Ministry of Culture and Sports of the Hellenic Republic and Ministry of Youth and Sports of the Arab Republic of Egypt, hereinafter referred to as the "Contracting Parties", wishing to enhance the ties of friendship and cooperation existing between the two Ministries in the fields of Sports, and to strengthen their cooperation on international issues of mutual and multilateral sports interest agreed on the following:

ARTICLE 1

The Contracting Parties will enhance their cooperation by underlining the value of the Olympic Games as a unique international cultural event, over the millennia, by fostering the values of competition, solidarity and friendship among peoples and by expressing their intention to preserve the Olympic Games as an International sport event of "clear conscience".

ARTICLE 2

The Contracting Parties shall strengthen the institutions of the Olympic Games, by working together towards the formulation and support of proposals relating to the Olympic Truce, which will be submitted to the organizers of the Olympic Games 2016 and 2020. The Contracting Parties will make all appropriate efforts for the revival of the Olympic Truce and for its establishment as a collective conscience of Mankind. The Contracting Parties will enhance their cooperation within the institutions of the U.N. system in order to solidify the recognition of the values of Olympic Truce and its worldwide implementation. The Contracting Parties will make all appropriate efforts in order that the Olympic Truce becomes an effective tool to pave the way for the termination of global conflicts.

ARTICLE 3

The Contracting Parties will work on enhancing the means of cooperation between them in the domain of Sports. For this purpose, they will:

1. Examine and benefit from the experiences and expertise of each other in the Sports domain.

- 2.^h Coordinate reciprocally and exchange views and know-how at the Sport meetings and congregations.
3. Exchange information and documentation in the fields related to Sports activities as well as concerning the centers specialized in training Sport's leaders.
4. Exchange Sports periodicals, publications and books relevant to Sports structures.
5. Cooperate in the field of Sports Press for the purpose of informing the Contracting Parties about developments in the Sport activity.
6. Exchange Know-how in the domain of investment and maintenance of the Sports constructions.
7. Exchange visits of Sports leagues and Sports teams in the various games, in coordination with the respective society.
8. Exchange information regarding their respective Regulations and Codes relevant to the field of Sports.
9. Encourage representatives of both States to attend important conferences and seminars and participate in special courses in the domain of refereeing, training and management organized in either state.
10. Exchange expertise in the domain of Sports Medicine, playground injuries and specialized surgeries, as well as profiting from the relevant modern methods of remedying.
11. Take advantage from the Know-how gained from the 2004 Athens Olympic Games. In this respect, ~~the Government of the Hellenic Republic will transfer relevant expertise, especially in the fields of~~ civil protection and security for the preparation, conduct and infrastructure of world sport events.

ARTICLE 4

The Contracting Parties will cooperate in the field of research and development on sports including:-

- Sport for children and youth.
- Sport for All Programs.
- Sports for Special Needs.
- Sports Medicine.
- Doping Control-cooperation especially within the "WADA" system.
- Managements and maintenance of sport facilities.
- Training Camps.
- Any other areas of cooperation to be agreed on especially in the field of voluntarism, equally respected by both societies.

ARTICLE 5

The Contracting Parties shall encourage the exchange of Sport Delegations according to the following financial terms:

The visiting country shall bear the travel costs on round trip basis, while the hosting Party shall bear the costs of lodging, meals, internal transportation and medical care in cases of emergency. It shall also endeavor to facilitate, to the extent possible, the procedures relevant to organizing, inviting, traveling and participating in major athletic events.

ARTICLE 6

Any dispute concerning the interpretation or application of this Memorandum of Understanding shall be settled amicably, by consultations between the Contracting Parties through diplomatic channels.

ARTICLE 7

This Memorandum of Understanding shall enter into force on the date of the notification by which the Hellenic Party informs the Egyptian Party - in writing - through diplomatic channels, about the completion of its internal procedures required for the entry into force of this Memorandum.

This Memorandum of Understanding shall remain in force for a period of four years from the date of its entry into force and shall, thereafter, be renewed automatically for successive periods of four years, unless either of the Contracting Parties notifies the other, in writing, through diplomatic channels, of its intention to terminate this Memorandum of Understanding at least six months prior to the expiry of its initial or any subsequent period of validity.

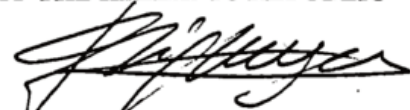
ARTICLE 8

This Memorandum of Understanding may be amended by mutual written consent of the Contracting Parties.

Any amendments to this Memorandum of Understanding shall enter into force in accordance with the procedure of Article "7".

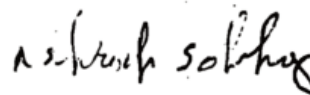
Done in Cairo on December 4, 2014 in two originals, each in Greek, Arabic and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence, the English text shall prevail.

**ON BEHALF
OF THE MINISTRY OF
CULTURE AND SPORTS
OF THE HELLENIC REPUBLIC**

**H. E. Dimitrios Kourkoulas
VICE MINISTER OF FOREIGN AFFAIRS**

**ON BEHALF
OF THE MINISTRY OF
YOUTH AND SPORTS
OF THE ARAB REPUBLIC OF EGYPT**

**Dr. Ashraf Sohby
ASSISTANT TO THE MINISTER FOR
YOUTH AND SPORTS**

Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Μνημονίου Κατανόησης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 7 αυτού.

Αθήνα,.....2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
3. ΥΓΕΙΑΣ	4. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
5. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ».	

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΤΖΑΣ: Ναι.

ANNA KARAMANLIH: Ναι.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ναι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΔΑΛΗΣ: Παρών.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΙΔΗΣ: Ναι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία, σε μόνη συζήτηση, επί της αρχής, των άρθρων και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Κύρωση του Μνημονίου Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ»

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, το Μνημόνιο Κατανόησης για συνεργασία στον τομέα του Αθλητισμού μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Υπουργείου Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ που υπογράφηκε στη Βαγδάτη, στις 11 Νοεμβρίου 2015, το κείμενο του οποίου σε πρωτότυπο στην ελληνική και την αγγλική έχει ως εξής:

**ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗΣ ΓΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΜΕΤΑΞΥ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΑΙ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΝΕΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ**

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και το Υπουργείο Νεότητας και Αθλητισμού της Δημοκρατίας του Ιράκ (εφεξής καλούμενα τα Μέρη) συμφώνησαν αμοιβαία στο ακόλουθο Μνημόνιο Κατανόησης για Συνεργασία στον Τομέα του Αθλητισμού μεταξύ των δύο χωρών:

Άρθρο (1)

Τα Μέρη εκφράζουν την επιθυμία τους να προάγουν τις καλές σχέσεις μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Δημοκρατίας του Ιράκ, ιδιαιτέρως σε ότι άπτεται της συνεργασίας στον τομέα του αθλητισμού. Ο τελικός σκοπός είναι η βελτίωση των σχέσεων συνεργασίας και φιλίας μεταξύ των δύο χωρών.

Τα Μέρη συμφωνούν να προάγουν τις σχέσεις τους στον τομέα του αθλητισμού στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο.

Τα Μέρη εκφράζουν την πεποίθησή τους ότι η διμερής συνεργασία στον τομέα του αθλητισμού θα πρέπει να συνεχιστεί και να αναβαθμιστεί καθώς και ότι θα ήταν επωφελές να εργαστούν μαζί σε διεθνή θέματα αμοιβαίου και πολυμερούς αθλητικού ενδιαφέροντος και να συντονίσουν τις θέσεις τους αναφορικά με αυτά τα θέματα ενώπιον διεθνών αθλητικών φορέων ή οργανισμών.

Άρθρο (2)

Τα Μέρη θα επιτείνουν την συνεργασία τους υπογραμμίζοντας την αξία των Ολυμπιακών Αγώνων ως μοναδικού διεθνούς πολιτιστικού γεγονότος, στο πέρασμα των χιλιετιών, καλλιεργώντας τις αξίες της άμιλλας, της αλληλεγγύης και της φιλίας μεταξύ των λαών καθώς και εκφράζοντας την πρόθεσή τους να διατηρήσουν τους Ολυμπιακούς Αγώνες σε διεθνές αθλητικό γεγονός 'καθαρής συνείδησης'.

Τα Μέρη θα ενισχύσουν τους θεσμούς των Ολυμπιακών Αγώνων, εργαζόμενα μαζί προς την διατύπωση και υποστήριξη προτάσεων συνδεδεμένων με την Ολυμπιακή Εκεχειρία, που θα υποβληθούν στους διοργανωτές των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016 και του 2020 καθώς και των μετέπειτα Ολυμπιακών Αγώνων,

Τα Μέρη θα καταβάλουν κάθε δέουσα προσπάθεια για την αναβίωση της Ολυμπιακής Εκεχειρίας και για την εδραίωσή της στην συλλογική συνείδηση της Ανθρωπότητας. Τα Μέρη θα ενισχύσουν την συνεργασία τους εντός των θεσμών του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών προκειμένου να παγιωθεί η αναγνώριση των αξιών της Ολυμπιακής Εκεχειρίας και η παγκόσμια εκεχειρία της να καταστεί ένα αποτελεσματικό όργανο, ανοίγοντας τον δρόμο για την παύση των παγκόσμιων συγκρούσεων.

Άρθρο (3)

A. Τα Μέρη θα συνεργαστούν: I. Στην ανταλλαγή αθλητικών στελεχών, εμπειρογνομόνων, προπονητών και αθλητών, προάγοντας τη μεταφορά γνώσης στην διοργάνωση μεγάλων αθλητικών εκδηλώσεων (ιδιαίτως Ολυμπιακών Αγώνων, Ειδικών Ολυμπιακών, Παγκόσμιων Πρωταθλημάτων κλπ). II. Στην συμμετοχή ειδικών και επιστημόνων του αθλητισμού σε σεμινάρια και διασκέψεις. III. Στην ανταλλαγή ειδικών πληροφοριών αναφορικά με την αθλητική τεχνολογία. IV. Στην ανταλλαγή απόψεων καθώς και αναφορικά με την χρήση και εκμετάλλευση αθλητικών χώρων. V. Στον τομέα της αθλητρικής. VI. Στην ανταλλαγή ιδεών για την καταπολέμηση του ντόπινγκ στον αθλητισμό και των στημένων παιχνιδιών. VII. Στη μάχη κατά της βίας – ιδιαίτερα στα αθλητικά στάδια. VIII. Στην εδραίωση και την περαιτέρω βελτίωση της θέσης που έχουν κερδίσει οι γυναίκες στον αθλητισμό. IX. Στην εξεύρεση τρόπων αντιμετώπισης του παράνομου στοιχήματος.

B. Τα Μέρη θα αποδώσουν ιδιαίτερη σημασία στις ανταλλαγές γνώσης και εμπειρίας σε σχέση με θέματα όπως η Χρηστή Διακυβέρνηση στον αθλητισμό και το Ευ Αγωνίζεσθαι.

Οι ανταλλαγές μεταξύ των δύο χωρών θα λαμβάνουν χώρα υπό την προϋπόθεση της αμοιβαιότητας.

Οι ανταλλαγές θα επιβεβαιώνονται τριάντα (30) ημέρες εκ των προτέρων, μεταξύ των αθλητικών αρχών των δύο χωρών δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο (4)

Οι ανταλλαγές μεταξύ των αθλητικών αντιπροσωπειών των δύο χωρών θα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τους ακόλουθους οικονομικούς όρους:

1. Η επισκέπτρια χώρα θα καλύπτει τα έξοδα του ταξιδιού προς και από την πρωτεύουσα της υποδεχόμενης χώρας.
2. Η υποδεχόμενη χώρα θα καλύπτει την διαμονή με πλήρη διατροφή καθώς και τις τοπικές μετακινήσεις (συμπεριλαμβανομένων των μετακινήσεων από και προς το αεροδρόμιο ή το λιμάνι, τον σιδηροδρομικό σταθμό ή τον σταθμό των λεωφορείων) των μελών της αποστολής της επισκέπτριας χώρας.
3. Η υποδεχόμενη χώρα θα παρέχει πλήρη ιατρική κάλυψη υψηλού επιπέδου σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης.
4. Η υποδεχόμενη χώρα θα παρέχει τις υπηρεσίες ενός διερμηνέα με επαρκή γνώση των γλωσσών αμφοτέρων των μερών.

Άρθρο (5)

Ένα ετησίως ανανεωνόμενο Πρόγραμμα Αθλητικών Ανταλλαγών θα προσαρτάται ως Παράρτημα στο παρόν Μνημόνιο Κατανόησης. Το πρόγραμμα θα περιλαμβάνει συγκεκριμένες αθλητικές ανταλλαγές και θα βασίζεται στις προτάσεις που υποβάλλουν οι αθλητικές ομοσπονδίες των δύο χωρών. Τα Μέρη θα παρεμβαίνουν για την διευκόλυνση και υποστήριξη της υλοποίησης των περιλαμβανόμενων στο Πρόγραμμα Αθλητικών Ανταλλαγών προτάσεων.

Το τελευταίο τρίμηνο κάθε έτους υλοποίησης του Μνημονίου Κατανόησης, τα Μέρη θα ανταλλάσσουν προτάσεις για το Πρόγραμμα Αθλητικών Ανταλλαγών του επόμενου έτους.

Άρθρο (6)

Ιδιαίτερη σημασία θα αποδίδεται στην αξιολόγηση της αθλητικής συνεργασίας. Οποιοσδήποτε επωφελείται των αθλητικών ανταλλαγών θα καλείται συστηματικά να υποβάλει μια αναφορά. Η αξιολόγησή της θα πραγματοποιείται από τις αθλητικές αρχές των δύο χωρών, με στόχο την συνεχή βελτίωση της αθλητικής συνεργασίας μεταξύ των δύο Μερών.

Άρθρο (7)

Τυχόν διαφωνίες που ενδέχεται να ανακύψουν από την ερμηνεία ή την υλοποίηση του παρόντος Μνημονίου Κατανόησης θα διευθετούνται μεταξύ των Μερών δια της διπλωματικής οδού.

Άρθρο (8)

Το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης θα τεθεί σε ισχύ κατά την ημερομηνία της τελευταίας ειδοποίησης μέσω της οποίας τα Μέρη θα γνωστοποιήσουν μεταξύ τους εγγράφως, μέσω της διπλωματικής οδού, την ολοκλήρωση των σχετικών εσωτερικών τους διαδικασιών για την έναρξη της ισχύος του. Το παρόν Μνημόνιο Κατανόησης θα παραμείνει σε ισχύ για μια περίοδο δύο (2) ετών από την ημερομηνία της έναρξης ισχύος του και θα ανανεώνεται αυτομάτως ακολούθως για διετείς περιόδους, εκτός εάν οποιοδήποτε από τα Μέρη γνωστοποιήσει εγγράφως στο άλλο, μέσω της διπλωματικής οδού, την επιθυμία του να το λύσει. Σε αυτήν την περίπτωση, το Μνημόνιο Κατανόησης θα πάψει να ισχύει έξι (6) μήνες μετά την ημερομηνία της ειδοποίησης λύσης.

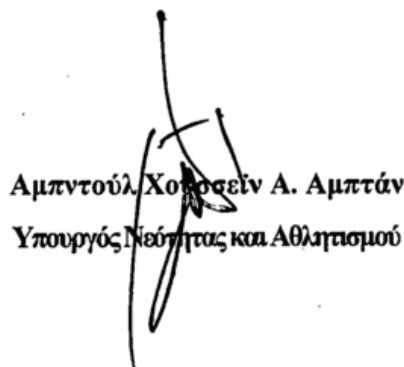
Έγινε στη Βαγδάτη, στις Νοεμβρίου 2015 σε δύο πρωτότυπα αντίτυπα, το κάθε ένα στην Ελληνική, Αραβική και Αγγλική γλώσσα, όπου όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση διαφοράς στην ερμηνεία, θα υπερισχύει το αγγλικό κείμενο.

**ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ**

Πέτρος Μαυροειδής
Α' Γενικός Διευθυντής Πολιτικών Υποθέσεων
στο Υπουργείο Εξωτερικών

**ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΑΣ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΟΥ ΙΡΑΚ**

Αμπντούλ Χορσσείν Α. Αμπτάν
Υπουργός Νεότητας και Αθλητισμού

**Memorandum of Understanding
On Sport Cooperation**

Between

The Ministry of Youth and Sports of the Republic of Iraq

And

The Ministry of Culture and Sports of the Hellenic Republic

The Ministry of Youth and Sports of the Republic of Iraq and The Ministry of Culture and Sports of the Hellenic Republic (hereinafter referred to as the Parties) jointly agree on the following Memorandum of Understanding on Sport cooperation between the two countries:

Article (1)

The Parties express their wish to promote good relations between the Hellenic Republic and the Republic of Iraq especially in whatever relates to sport cooperation. Final aim would be the improvement of the relations of cooperation and friendship between the two countries.

The Parties agree to promote their sport relations to the highest possible level.

The Parties express their belief that bilateral sport cooperation should be continued and upgraded as well as that it would be beneficial to work together on international issues of mutual and multilateral sport interest and to coordinate their positions on these issues before international sport bodies or organizations.

Article (2)

The Parties will enhance their cooperation by underlining the value of the Olympic Games as a unique international cultural event, over the millennia, by fostering the values of competition, solidarity and friendship among peoples and by expressing their intention to preserve the Olympic Games as an International sport event of 'clear conscience'.

The Parties shall strengthen the institutions of the Olympic Games, by working together towards the formulation and support of proposals relating to the Olympic Truce, which will be submitted to the organisers of the Olympic Games 2016 and 2020 and of subsequent Olympic Games. The Parties will make all appropriate efforts for the revival of the Olympic Truce and for its establishment in the collective conscience of Mankind. The Parties will enhance their cooperation within the institutions of the U.N. system in order to solidify the recognition of the values of Olympic Truce and its worldwide

implementation. The Parties will make all appropriate efforts in order that the Olympic Truce becomes an effective tool to pave the way for the termination of global conflicts.

Article (3)

- A. The Parties will cooperate: I. In the exchange of sport executives, experts, trainers and athletes promoting the transfer of knowledge in the organization of major sport events (notably Olympic Games, Special Olympics, World Championships, etc.). II. In experts and sport scientists participation in seminars and conferences. III. In the exchange of specific information concerning sport technology. IV. By exchanging views regarding the use and exploitation of the sport venues. V. In the field of sports medicine. VI. In exchanging ideas in the fight against doping in sport and match fixing. VII. In the fight against violence – especially in sports stadia. VIII. In the consolidation and further improvement of the position that women have earned in Sport. IX. In finding ways of facing illegal betting.
- B. The Parties will give special attention to the exchanges of knowledge and experience in relation to issues such as Good Governance in Sport and Fair Play.

The exchange between the two countries will be performed under the condition of reciprocity.

The exchanges will be confirmed thirty (30) days before, between the sport authorities of the two countries through diplomatic contacts.

Article (4)

Exchanges between the sport delegations of the two countries will be realized according to the following financial conditions:

1. The visiting country will cover travel expenses to and from the capital of the host country.
2. The host country will cover full board accommodation and local transportation (including transport from and to the airport or the port, train or station) of the delegation of the visiting country.
3. The host country will offer full medical cover of high standard in case of emergency.
4. The host country will provide an interpreter who will have an adequate knowledge of both languages of the parties.

Article (5)

A Program of Sport Exchanges renewed annually will be an Annex to the present Memorandum of Understanding. The program includes specific sport exchanges and is based on proposals initiated by the Sport federations of the two countries. The Parties intervene in order to facilitate and support the realization of the proposals set in the program of Sport Exchanges.

In the last trimester of each year of the implementation of the Memorandum of Understanding, the Parties will exchange proposals for the Program of Sport Exchanges of the following year.

Article (6)

Special attention will be given to the evaluation of sport cooperation. Anyone, who has benefited by sport exchanges would be systematically asked to submit a report. Its evaluation would be made by the Sport authorities of the two countries, aiming at continuously improving the sport cooperation between the two Parties.

Article (7)

Any dispute arising from the interpretation or implementation of the present Memorandum of Understanding shall be settled between the Parties through diplomatic channels.

Article (8)

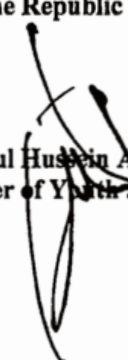
This Memorandum of Understanding shall enter into force on the date of the last notification by which the Parties inform each other in writing, through diplomatic channels, of the completion of their relevant internal procedures for its entry into force.. This Memorandum of Understanding shall remain in force for a period of two (2) years from the date of its entry into force and will be renewed automatically for subsequent periods of two (2) years, unless either Party notifies the other, in writing, through diplomatic channels, of its wish to terminate it. In such a case, the Memorandum of Understanding shall cease to be in force six (6) months after the date of the notification of termination.

Done in Baghdad on 11th November, 2015 in two originals, each in the Arabic, Greek and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For The Ministry of Culture
and Sports of the Hellenic Republic

Petros Mavroidis
Director General for Political Affairs
in The Ministry of Foreign Affairs

For The Ministry of Youth and Sports
of the Republic of Iraq

Abdul Hussein A. Abttan
Minister of Youth and Sports

Άρθρο δεύτερο

Τα ετήσια προγράμματα Αθλητικών Ανταλλαγών του άρθρου 5 του Μνημονίου εγκρίνονται με κοινή πράξη των αρμοδίων κατά περίπτωση Υπουργών.

Άρθρο τρίτο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Μνημονίου Κατανόησης που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 8 αυτού.

Αθήνα,.....2017

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

1. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	2. ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
3. ΥΓΕΙΑΣ	4. ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

5. Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών ως προς την ψήφιση στο σύνολο των παραπάνω νομοσχεδίων.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 30 Μαρτίου 2017, της Παρασκευής 31 Μαρτίου 2017 και της Δευτέρας 3 Απριλίου 2017 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεπώς τα Πρακτικά της Πέμπτης 30 Μαρτίου 2017, της Παρασκευής 31 Μαρτίου 2017 και της Δευτέρας 3 Απριλίου 2017 επικυρώθηκαν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 12.33' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Πέμπτη 8 Ιουνίου 2017 και ώρα 9.30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία, μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου της πρότασης νόμου αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Εγγυημένο κοινωνικό εισόδημα - ενίσχυση κοινωνικής προστασίας και ένταξης», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ